

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

d N267

30 de març de 2012

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

**TORNEM EL
DIMECRES
11 D'ABRIL**

29M una vaga de carrer

ESPECIAL VAGA GENERAL · PÀGINES 2 a 5

ROBERT BONET

Milers de manifestants van omplir el centre de la ciutat de Barcelona durant hores. A migdia i a la tarda algunes activistes van atacar seus de bancs i multinacionals. La policia va carregar amb brutalitat.

> Centenars de milers de persones protagonitzen una jornada amb mobilitzacions arreu

> Barris i pobles, la indústria i el sector públic, claus de l'èxit de la vaga general

> 56 detencions a tota Catalunya i desenes de manifestants ferides per pilotes de goma

> Els Mossos fan servir gasos lacrimògens per primer cop en vint anys

, especial vaga general

Piquet nocturn, la nit del 28 al 29, al barri de Gràcia de Barcelona.

Bloqueig d'autobusos a una cobrera de Transports Metropolitans de Barcelona.

Estudiants de la Universitat de Barcelona tallen l'avinguda Diagonal, davant de les facultats.

Piquet multitudinari a Badalona. Les accions dels vaguistes tanquen el Decathlon i el Carrefour.

PAÏSOS CATALANS • VUITENA VAGA GENERAL DES DEL FINAL DE LA DICTADURA

29-M: el carrer contra els mercats

Desenes de milers de persones prenen els carrers de l'Estat espanyol i impugnen les polítiques neoliberals rere cinc anys de crisi, sindicalisme de concertació i frau continuat

David Fernández

estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Vaga general reeixida i esmena a la totalitat consumada. Rere el cinquè any de crisi financera, malgrat cinc anys i quinze dies d'ofensiva mediàtica desmobilitzadora i al marge de la prepotència política institucional que crida que tot continuarà igual i no hi ha res a fer, ahir milers de persones van decidir desobeir els *diktats* dels mercats financers, desafiar la llei de l'obediència deguda i secundar la convocatòria de vaga general.

Des de dalt, cridaven que seria un fracàs. Però, des de baix, s'ha demostrat un èxit no previst ni desitjat pel poder: milers de persones en moviment esbotzant el consens neoliberal i rebutjant el segrest dels drets socials i una darrera reforma laboral "extremadament agressiva", segons el ministre Luís de Guindos que la va confegir.

Una vaga general esdevinguda resposta social agregada de desenes de milers de persones

Vaga general esdevinguda resposta social agregada de desenes de milers de persones que, des de primera hora de la matinada i fins ben entrat el capvespre, van triar mobilitzar-se, recuperar la veu i prendre els carrers per denunciar—més enllà del darrer atac que és la reforma laboral imposada per PP i CiU— dos anys continuats de retallades antisocials, rescats bancaris amb diners públics i el cop d'estat financer consumat des de 2010, quan es va apro-

A la una del migdia es van fusionar al Passeig de Gràcia el piquet central de plaça Catalunya amb l'unitari dels Jardinet de Gràcia

var la pitjor ofensiva antisocial en dècades amb unes retallades milionàries de 50.000 milions d'euros fins el 2013.

Radiografia del malestar i de l'afartament en un país en vaga general davant la crisi. Metàstasi neoliberal: 2,7 milions de pobres i 1,3 milions d'aturats als Països Catalans; 60.000 acomiadaments, set ERO diaris i 51 desnonaments cada dia durant l'any 2011 a Catalunya. Per contra, les grans empreses i bancs espanyols, en cinc anys de crisi, han guanyat 230.000 milions d'euros, mentre el rescat bancari públic supera els 60.000 milions d'euros i el frau fiscal empresarial anual s'apuja a 240.000 milions.

Vaga general i social

Tot i el ball de xifres —un 82% de seguiment segons CCOO i UGT davant el 23% suggerit pel govern—, els principals indicadors han evidenciat un seguiment molt superior a l'enregistrat durant la vaga general del 29 de setembre de 2010. Segons REE, el consum elèctric a Catalunya va caure un 25% a primera hora del matí, mentre l'aturada era general a la indústria (95%), a la funció pública (70%), als serveis i les infraestructures neuràlgiques i a un transport en serveis mínims.

Però, sigui com sigui, la vuitena vaga general des del final de la dictadura ha incorporat nous protagonistes socials. Els piquets socials—no-

drits de la indignació, dels moviments socials i de l'autorganització popular—han tingut un paper neuràlgic en la dinamització de la vaga general a barris, municipis i comarques. Aquesta trama diversa es va poder veure el dijous a totes les mobilitzacions enregistrades: les oficials, d'una banda, i les del sindicalisme alternatiu i dels moviments socials, aixoplugades per la consciència anticapitalista, per l'altra.

Mobilització general

La mobilització sostinguda es va traduir, des de primera hora, en centenars de piquets, talls viaris als principals accessos i concentracions i mobilitzacions massives ar-

reu del territori. A la tarda, Barcelona va quedar col·lapsada per centenars de milers de persones des dels Jardinet de Gràcia fins a la Via Laietana. Fins a quatre mobilitzacions consecutives van desbordar el centre de la ciutat, mentre les principals capitals de comarca—Vilafranca (3.000 persones), Sabadell (12.000 persones), Manresa (4.000) Vilanova i la Geltrú (2.000 persones) o Tortosa (1.300 persones), entre moltes altres—acollien manifestacions històriques.

Al sud dels Països Catalans, rere l'impuls de la primavera valenciana, una allau humana de 250.000 persones va desbordar València i Castelló va acollir 50.000 manifestants. A

ROBERT BONET

, especial vaga general

Manifestació del Bloc Anticapitalista a Girona, que va reunir més de 4.000 persones.

Els iaioflautes ocupen la seu de la Cadena Ser a Barcelona i entren en directe als informatius.

Contenidors cremant davant l'oficina del carrer Balmes del Banc Sabadell Atlàntic.

Durant tot el dia, la programació de TVC es va veure alterada pel seguiment massiu de la plantilla.

les Illes Balears, Palma va viure dues mobilitzacions massives: 45.000 a la dels sindicats oficials i 8.000 a la convocada per CGT, CNT i el Bloc Unitari Anticapitalista.

L'esgotament, l'afatament i el malestar han travessat una vaga general que ha visibilitzat els invisibles invisibilitzats. Tot plegat, només quatre mesos després de la victòria electoral d'un PP que ja prepara la gran retallada pressupostària i d'una CDC on el 99% de les delegades van avalar les retallades el cap de setmana passat. Sota una doble majoria política obertament dretana i clarament conservadora als Països Catalans i a l'Estat, la primera prova i assaig de la vaga del 99% va demostrar, ahir, que havia acumulat prou forces i determinació social per obrir un nou cicle mobilitzador que, de fet, ja fa temps que s'està covant. Lògica de conflicte social i termodinàmica de les desigualtats, entre la fractura social i el divorci polític, l'antagonisme s'escampa: el carrer confronta els mercats, la protesta esmena les retallades i la solidaritat intenta aturar la demolició de drets socials històrics.

La vaga ha obert el camí contra el temps de tant de frau, de tanta estafa, de tanta infàmia

Finalment, qüestió de relat i memòria immediata: de l'esclat de la indignació, ara fa deu mesos, a la segona vaga general en divuit mesos, passant per les mobilitzacions socials massives del 19 de juliol o del 15 d'octubre, afegint cada desnonament aturat i cada CAP ocupat. I les mareas grogues, verdes i blanques o la rebel·lia de les iaioflautes. Rere anys de silenci decretat, de por escampada i de submissió ordenada, les portes, els reptes i les dificultats d'un nou cicle mobilitzador són obertes. Aporia i alternativa alhora, la vaga ha arrelat: tancant el carrer ha obert el camí, contra el temps de tant de frau, de tanta estafa, de tanta infàmia.

BARCELONA • CÀRREGUES INDISCRIMINADES I DESENES DE FERITS

Cortines de fum al laboratori Felip Puig

Una persona va patir una greu lesió al globus ocular per l'impacte d'una bala de goma

El balanç repressiu deixa 56 detinguts a Catalunya i un mínim de 3 ferits greus, 15 persones amb politraumatismes i 7 lesionats per pilotes de goma. Els forts enfrontaments entre policia i manifestants es reproduïen fins entrada la nit a Barcelona

D.F.
estirandelfil@setmanaridirecta.info

Disrupció urbana, forts enfrontaments al centre de la ciutat i un càdric operatiu dels Mossos d'Esquadra van protagonitzar també la jornada de vaga general a Barcelona. Matiner, el doble llenguatge de Felip Puig s'havia llevat amenaçador i convidava obertament a la inquietud i la doble interpretació: "els violents han començat a bany i estan més preparats". O bé, "camp d'entrenament per a la propera vaga mundial". Indesxifrable saber del cert a qui o què es referia, el dispositiu policial desplegat a la tarda va aclarir alguns aspectes: nous estris tecnològics i estrena de municions repressives. Pots de fum, agents de la brigada mòbil amb màscares de gas, centenars d'agents de país amb smartphones i càmeres panorà-

miques instal·lades al damunt de les furgonetes antiavalots. El laboratori repressiu que Felip Puig espera i ordeix.

Dijous 29, per primera vegada en dècades caldria remuntar-se al barri del Besòs el 1991, la policia va emprar gasos lacrimògens indiscriminadament contra una plaça Catalunya plena de gom a gom, tot rebentant la mobilització convocada pel 15M i les assemblees de barri. La intervenció policial es va produir quan els Mossos s'enfrontaven a grups d'activistes a la plaça Urquinaona i van desplaçar les càrregues cap a la plaça Catalunya. Com a conseqüència de la intervenció amb porres, pilotes de goma i pots de fum, desenes de persones van resultar ferides i amb les vies respiratòries irritades. A l'hospital del Mar 15 persones van ser ateses per politraumatismes -una d'elles intervenguda quirúrgicament a la melsa després de rebre un cop de

Els mossos van llançar gasos lacrimògens contra les manifestants

peu d'un agent antiavalots -mentre a l'hospital de Sant Pau 7 persones eren ateses per impactes de pilotes de goma. L'hospital Clínic no ha facilitat cap dada oficial. La icona de la repressió a plaça Catalunya van ser desenes de bombers d'uniforme provant d'evitar les càrregues contra la multitud i rebent com a resposta els gasos dels professionals de la violència de Felip Puig.

Atacs i enfrontaments

Els atacs selectius a entitats financeres havien arrencat al migdia davant la Cambra de Comerç a l'avinguda Diagonal. Grups d'activistes van continuar les escomeses al carrer Balmes acompanyades amb la crema de contenidors. Els Mossos van practicar un mínim de dotze detencions. Els atacs es van reproduir a la tarda i es van perllongar fins les 11 de la nit al barri del Raval. Al tancament d'aquesta edició, els Mossos d'Esquadra foragitaven a cops i empentes les 100 persones concentrades davant la Comissaria de les Corts en solidaritat amb els 42 detinguts, mentre l'alcalde

Trias compareixia per denunciar la crema de 225 contenidors.

Cortines de fum pròpies de la doctrina del silenci, allò que els responsables polítics de la crisi i els altaveus sistèmics negaven calia cercar-ho, paral·lelisme de dictadura franquista, a la premsa europea: "La revolta de les retallades", "Primers signes de rebel·lió" "Una marea humana desfila en un Estat espanyol en vaga". Mentre les cortines de fum del conseller -el conseller del 3% en el país del 3%- amagaven els 'gamberros' de sempre que rebentent el país cada dia fa anys: els '400' de sempre d'en Millet, la banca que mai perd o els hooligans impunes de Goldman Sachs i Lehman Brothers. Cortines de fum i l'excusa de sempre. Mentre Guillem Martínez escrivia a 'El País': "no veure la realitat és una regió de la violència, potser la més perillosa i contagiosa". Directament dedicada al conseller que no veu, esborronat per les pròpies cortines de fum. Que algú li expliqui que és una crisi, un desnonament o no arribar a final de mes. O prendrem mal.

, especial vaga general

Un contenidor bloqueja l'entrada de l'estació Zona Universitària a la L3 del metro de Barcelona

L'estació de RENFE de Sants de Barcelona, completament buida a mitja tarda

Panell de l'aeroport del Prat que mostra les cancel·lacions de vols

L'Hipercor, a l'avinguda Meridiana de Barcelona, tanca les seves portes per la pressió dels piquets

PAÏSOS CATALANS • SINDICATS, ASSEMBLEES DE BARRI I MOVIMENTS SOCIALS ORGANITZEN ACCIONS PER TOT EL TERRITORI

Els piquets: la consciència de la vaga

Redacció
estirantdelfil@setmanaridirecta.info

Poc després de les dotze de la matinada del dia 29, centenars de persones arreu del territori van iniciar el pelegrinatge dels piquets, que van recórrer pobles i barris, encartellant i tancant bars i restaurants.

Durant la jornada de vaga general, els piquets van ser més nombrosos i actius que en d'altres convocatòries. Només a Catalunya, es calcula que van haver-hi diversos centenars de piquets i dos milers de comitès de vaga.

Un dels drets que té qualsevol persona assalariada, sovint desconegut, és el de sumar-se a la vaga en qualsevol moment de la jornada. La funció principal que han tingut els piquets històricament, doncs, ha estat la de convèncer les treballadores que han anat a la feina perquè s'afegeixin a la vaga.

La funció principal de les accions dels piquets ha estat convèncer les treballadores de sumar-se a la vaga

El dijous 29 de març, es van fer sentir. De matinada, ja circulava la notícia que l'activitat a Mercabarna estava pràcticament paralitzada per l'acció dels piquets. El que va succeir al mercat majorista, juntament amb el SIM Vallès, va servir de termòmetre per preveure la reacció del transport a Catalunya. També a d'altres centres de distribució d'aliments com MercaValència i MercaXàtiva (País Valencià), les protestes van dificultar l'entrada de camions, mentre les restes de neumàtics cremats fumejaven als polígons de la Zona Franca (Barcelona), per on circulaven ben pocs vehicles de matinada.

Piquet a l'entrada principal de Mercabarna, a la Zona Franca de Barcelona

> Parada i fonda al piquet gastronòmic

Els iaiofalutes van tallar la Gran Via a l'alçada del passeig de Gràcia de Barcelona des de les 10h fins a les 14h. Però no només va ser un tall d'una via principal de la ciutat,

sinó un punt on la gent dels piquets podia recuperar forces. Des d'un camió, van repartir, ni més ni menys, 850 entrepans i begudes. Imparables, tot just a les 10h, havien ocupat la Cadena

Ser i van aconseguir llegir el manifest en directe als informatius. Van començar dient: "Som de la generació que va lluitar i aconseguir una vida millor per als seus fills i filles..."

L'acció dels piquets també va repercutir a les principals vies i als mitjans de transport. Cap a mig matí, l'Aeroport del Prat (Baix Llobregat) va anunciar la cancel·lació de 129 vols. Un piquet de 250 persones supervisava els serveis mínims des de primera hora del matí. A Barcelona, es va bloquejar l'accés a diverses estacions de metro i tres línies del Trambaix, mentre que, a d'altres ciutats com Reus (Tarragonès) i Palma (Balears), es va impedir la sortida d'autobusos. Els piquets

de l'estació Intermodal de la capital mallorquina van denunciar que s'havien falsificat cartolines dels serveis mínims.

Les manifestants també van ser molt actives als diversos talls de trànsit que es van fer pel territori, tant a Tarragona com a Lleida i als principals accessos de Barcelona. Vies tan importants com la C-32, la N-II i l'A-2 van ser bloquejades durant la jornada. L'activitat dels piquets va anar més enllà de les grans zones in-

dustrials i les vies de transport per centrar-se a viles i ciutats.

Al marge dels sindicats majoritaris, la vaga general del 29 de març s'ha caracteritzat pel pes important que han tingut els moviments socials. Per tot arreu, es van organitzar piquets unitaris, on convergien grups i organitzacions diverses, no necessàriament vinculades a les lluites laborals.

Per exemple, a Sabadell, la Plataforma Sabadell Lluitant, integrada per divuit col·lectius, va tallar

els accessos de la C-58 durant tres quarts d'hora.

Al migdia, a Barcelona, concorreguts blocs de manifestants de la CGT i la CNT es van aplegar a les portes de la Borsa de Barcelona, on van fer la crema simbòlica de bosses de brossa. Després van enfilarse passeig de Gràcia amunt fins trobar-se amb columnes de manifestants provinents dels barris de Gràcia, Sarrià-Sant Gervasi i Sants. A la confluència del carrer Balmes i l'avinguda Diagonal es van produir trencadissos a les seus de la Cambra de Comerç, el Deutsch Bank i el Banc Sabadell. Van ser dues hores d'estira i aflluixa entre manifestants i mossos amb càrregues i diverses detencions per part d'agents de paisà.

Persianes abaixades

A Badalona, un piquet d'unes 1.500 persones va aconseguir tancar el Decathlon i el Carrefour, mentre l'acció de les vaguistes a la Meridiana de Barcelona va fer abaixar la persiana de l'Hipercor. El Bloc Anticapitalista de Girona va impedir l'obertura del Mercadona fins al migdia.

L'estudiantat va ocupar diverses facultats de la UAB, la UB i la Rovira i Virgili de Tarragona

Al matí, a Barcelona, un grup de iaioflautes va irrompre a Ràdio Barcelona i, a Manresa, a la tarda, un grup de ciutadanes va tallar l'emissió de la Cadena Ser-Dial. En ambdues ocasions els activistes van aconseguir llegir un manifest per antena.

Per la seva banda, l'estudiantat va ocupar el campus de la UAB, la Facultat de Dret de la UB i el Campus Sescelades de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, donant continuïtat al seguit d'accions realitzades durant la darrera setmana.

, especial vaga general

Unes 12.000 persones secunden la convocatòria de CGT-Barcelona, CNT-Catalunya i CNT-AIT

Els Mossos d'Esquadra utilitzen gasos lacrimògens durant les càrregues a la plaça Catalunya

Una manifestació de 250.000 persones omple el centre de la ciutat de València

Enfrontaments entre manifestants i mossos d'esquadra al centre de Barcelona

EUSKAL HERRIA • EL PAÍS BASC I NAVARRA FREGUEN LA VAGA DEL 99%

Èxit de la unitat d'acció sindical, política i social basca

Juanjo Nora
Biscaia

Èxit rotund, el de la unitat d'acció sindical, política i social basca durant la jornada de vaga general del 29-M. Amb un seguiment comptabilitzat del 95%, l'activitat econòmica d'Euskal Herria es va paralitzar gairebé del tot. La mitjanit del 29 de març, els treballadors i les treballadores de les grans indústries van interrompre la seva feina als torns nocturns i van deixar totalment aturades zones industrials molt importants de Navarra i la Comunitat Autònoma Basca. Factories com la de Volkswagen a Iruña, Mercedes-Benz a Gasteiz o Michelin a Lasarte es van convertir en el termòmetre inicial de la transcendència de la vaga. Una importància que es va veure ratificada al matí, amb la confirmació de l'aturada dels transports públics (exceptuant els serveis mínims del 30%), la totalitat dels ports marítims, els mercats d'abastiment, la construcció, el transport i la resta de la indústria. La constatació del triomf va arribar amb la unió a la vaga general dels serveis, els centres comercials i

Euskal Herria va ser el territori de l'estat espanyol amb més seguiment de la vaga

els sectors públics i cooperatius. Una prova fidedigna de la incidència de la vaga va ser la baixada del 36% en la demanda elèctrica a les 10 del matí, hora punta de l'activitat industrial i comercial. Al migdia, la majoria sindical i els moviments socials es van manifestar a les quatre capitals. A Iruña i Gasteiz, van ser més de 30.000 persones i, a Bilbao i Donostia, més de 25.000. A aquestes xifres, s'hi han de sumar els milers de persones del sindicalisme oficial, que es van manifestar per separat. Al vespre, es van tornar a fer mobilit-

zacions descentralitzades a més de 60 pobles i ciutats i, una vegada més, van aplegar milers de persones. La jornada no va transcórrer sense incidents, sobretot a Navarra i a Àlaba, on es van registrar fortes càrregues per part de la Guàrdia Civil, la Policia Foral i l'Ertzaintza, que van provocar nombroses contusions i una trentena de detencions. El ferit més greu va ser a Gasteiz, on la policia va disparar un tret de pilota de goma a la boca a un noi de dinou anys, fet que li va produir un vessament cerebral.

GALIZIA • 500.00 PERSONES HAN SORTIT AL CARRER

Ampli seguiment de la vaga general a Galícia

Xavi Miquel
Lugo

La vaga, a Galícia, ha tingut un seguiment ampli i ha registrat una assistència espectacular a les manifestacions. Prop de 500.000 persones, segons els sindicats, han sortit al carrer. Destaquen les manifestacions de Vigo i Corunya. S'ha de senyalar que les convocatòries de la central sindical nacionalista CIG, que havia convocat

la jornada de vaga des del febrer, han estat molt més nombroses que les de ls sindicats CCOO i UGT. Als centres industrials gallecs, hi ha hagut una aturada gairebé total; destaquen les fàbriques de Citroën a Vigo o el polígon d'Inditex a Corunya, on l'activitat ha estat nul·la. La jornada ha estat força tranquil·la, tot i que hi ha hagut onze detencions: un reporter gràfic de la CIG a Vigo mentre estava enregistrant un piquet, tres persones a Ourense per

segellar oficines bancàries i set persones a Santiago de Compostel·la, quatre d'elles per un enfrontament durant el tall d'una de les vies principals de la ciutat. A la capital gallega, la majoria dels comerços han tancat durant tot el dia, tot i que, a la tarda, algunes botigues -sobretot les de la multinacional gallega Inditex- han obert, fet que ha provocat la indignació dels piquets i nous enfrontaments i identificacions per part dels cossos de seguretat.

> La vaga en dades a Catalunya AL TANCAMENT D'AQUESTA EDICIÓ

NÚMERO DE VAGUISTES (segons els sindicats majoritaris)

 1,88 milions de treballadores
82% de les persones assalariades

AFECTACIÓ DEL TRANSPORT (segons els sindicats majoritaris)

 95% de seguiment als transports
 70% de seguiment als taxis
129 vols cancel·lats al Prat
Tancament total del port de Barcelona

CONSUM ENERGÈTIC (segons informe FECSA)

25% de reducció respecte el dijous 22 de març

 MITJANS DE COMUNICACIÓ
70% seguiment

PIQUETS I COMITÈS DE VAGA COMPTABILITZATS

 100 Piquets socials
2.400 Comitès de vaga

MANIFESTACIONS A BARCELONA

Manifestació 16:30h Jardinetes de Gràcia

12.000 persones

Manifestació 18h Passeig de Gràcia

800.000 (segons sindicats)

80.000 (segons Mossos)

Manifestació 18h Plaça Catalunya

20.000 persones

MANIFESTACIONS A LES PRINCIPALS CAPITALS DEL TERRITORI

Sabadell 10.000	Igualada 3.000
Tarragona 10.000	Mollet 3.000
Girona 7.000	Rubí 2.000
Terrassa 7.000	Vilanova i la Geltrú 2.000
Lleida 6.000	Vilafranca del Penedès 1.500
Reus 4.000	Tortosa 1.300
Manresa 4.000	Mataró 700

 56 detencions al territori

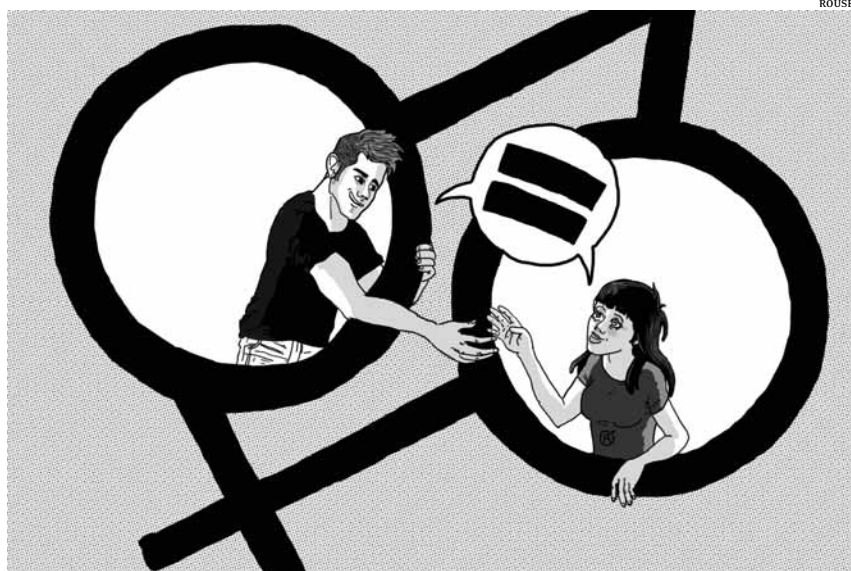
 30 assistències hospitalàries

7 ferides greus per bales de goma a Barcelona
(dues persones amb lesió ocular greu)

, impressions

Elisabet Puigdollers Mas · Politòloga
opinio@setmanaridirecta.info

El problema que no té nom

Comença a acceptar-se la idea que si la feminitat és una construcció social, la masculinitat també ho és. Així com a les dones, en general, se les identifica amb la sensibilitat, la passivitat i la cura, als homes se'ls identifica amb la racionalitat, l'activitat i la producció. Aquestes característiques considerades pròpies per naturalesa, comporten la divisió de rols segons el sexe que alhora es trasllada a una divisió de les tasques en les esferes pública i privada. En general, els moviments feministes han optat per inserir allò privat en l'esfera pública. Des d'una perspectiva

liberal, l'argument és que allò que té valor és la producció en l'esfera pública i, per tant, cal que la dona hi tingui el seu lloc i així s'assoliria la igualtat. Les socialistes i les radicals han anat més enllà, mitjançant argumentacions diferents, exigint un igual reconeixement de les tasques de reproducció enteses com la incorporació de la reproducció i de les tasques de cura en el sistema productiu. Finalment, les feministes de la diferència, per tal de legitimar allò que culturalment es relaciona amb el gènere femení, van acabar reforçant l'ideal construït de feminitat. Sense renunciar als arguments teòrics

que han aportat aquests corrents de pensament, cal denunciar, per una banda, l'oblit que ha patit el gènere masculí igualment construït i, per l'altra, la necessitat de tornar a posar la mirada en les tasques de cura i de reproducció.

És per això que el títol que hem triat per l'article és una clara referència a *La mística de la feminitat* (Betty Friedan, 1963) i a la cultura del silenci, identificada amb el gènere femení. Fa gairebé cinquanta anys, l'autora va utilitzar aquesta expressió per explicar l'existència d'una discrepància entre la realitat de les vides de les dones i la imatge a la que s'havien d'ajustar, imatge que denominava

"mística de la feminitat". Segons Friedan, la mística femenina és una construcció social que ven uns béns a les dones que les deixen buides i que les dirigeix a patir *el problema que no té nom*. Avui, tot i que el context ha canviat, el problema es manté gairebé intacte però, gràcies al pensament feminista, s'ha aconseguit identificar-lo i posar-li nom: patriarcat. Tanmateix, m'agradaria utilitzar *el problema que no té nom* per referir-me als homes, que contradictòriament són els qui han gaudit de la paraula al llarg de la història. Ara bé, els homes, per tal de d'assumir el rol d'oradors i de creadors del discurs dominant, han hagut de renunciar a visibilitzar la seva part sensible i emocional per tal de satisfer el que exigeix el seu gènere, construït socialment i identificat amb la

persones incompletes que necessiten d'una altra mitja taronja per esdevenir una unitat, la unitat familiar. Aquesta esfera micro dels individus es relaciona amb l'esfera macro de la divisió sexual del treball i això ens porta a reivindicar la tasca de les cures. Si compartim la idea que per a una vida plena, a part de l'espai de producció, calen espais de cura, de relació social i d'oci, no podem privar a cap persona del dret a intervenir en qualsevol d'aquestes esferes. Degut a que l'espai de producció és on s'aconsegueixen els béns per satisfer les nostres necessitats, és on s'ha posat el punt de mira per assolir la igualtat. Tanmateix, com també succeïx amb els rols de gènere, s'han destinat menys esforços a assolir una legitimació d'allò que es considera femení, la cura. Ara bé, reivindicar la cura no s'ha de fer alçant la bandera de la feminitat, sinó d'allò plenament humà, s'ha d'evitar caure altra vegada en l'essencialisme. Cal reivindicar que no hi ha producció sense cura; el benestar social no és el resultat del creixement, sinó que hi ha creixement gràcies al benestar gratuït que ofereix l'esfera de la cura. Però és encara més important reivindicar aquesta esfera contra els atacs del neoliberalisme, ja que és imprescindible reivindicar el dret a ser vulnerables, el dret a una caixa d'ajuda mútua.

En definitiva, cal reivindicar les cures perquè són necessàries per fer possible la convivència i el respecte a les múltiples maneres de ser persona.

Reivindicar la cura no s'ha de fer alçant la bandera de la feminitat, sinó d'allò plenament humà

insensibilitat, la seguretat i la fortalesa. Cal que reprimixin allò que és "propi" del gènere dèbil, el femení, si no, la sanció social imposada és sovint l'insult i la mofa, com succeeix generalment entre adolescents i vers els homosexuals.

Aquesta divisió social per gèneres és la base de l'estructura del sistema en tant que crea

Roger Bernat Landoni i Marta Carrera Plans · Membres de l'Associació Catalana per la Defensa de la Sanitat Pública
opinio@setmanaridirecta.info

Salvar la sanitat

Salvar la sanitat és el que ens proposaven Xavier Roma i Josep Maria Via a *La Vanguardia* fa unes setmanes. La fórmula, en síntesi: l'aliança de públic i privat. Després de 40 anys com a professionals de la sanitat, en el camp assistencial, docent, en el de la recerca i també en la gestió, pensem que és insensat aplicar la mateixa equació repetidament per resoldre un problema creient que, tard o d'hora, canviaria el resultat. Tampoc hi ha modernització en potenciar la sinergia entre públic i privat en sanitat.

És el que s'està aplicant aquí des de la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya i que, des de les transferències, s'ha anat ampliant en les diferents contrareformes de la Llei General de Sanitat de 1985. Una mostra: Catalunya ha passat de subcontractar un 15% (1990) de gestió privada a més del 50 % (2010). Mentrestant, el deute públic no ha parat de créixer.

Respecte del nostre entorn geogràfic, som socialment ineficients: més desigualtat en les llistes d'espera, més repagament de l'atenció sanitària, menys llocs de treball de qualitat, més medica-

Els nostres administradors públics i els seus "assessors" estan pensant més en termes de mercat que de salut

lització, més necessitat de doble assegurança (15 % al País Basc i un 25 % a Catalunya), més descon-

fiança entre gestors i professionals de la sanitat i més dèficit econòmic.

Un altre exemple: el risc que un part acabi en cesària innecessària és més gran a la privada catalana que a la pública. Quina oportunitat podem trobar en la sanitat privada? Potser es refereixen a l'oportunitat de fer negoci, ja que la factura és tres vegades més gran si és cesària que si és un part mínimament instrumentalitzat. Tampoc és una oportunitat per a la salut maternoinfantil, ja que el nombre aconsellat de cesàries, segons dades de l'Orga-

nització Mundial de la Salut i respecte el total de parts, es troba entre el 15% i el 20%. A les clíniques privades de casa nostra però aquests percentatges s'eleva fins al 29%, contra el 21% en la sanitat pública.

No, no hi creiem, en la seva equació que, per altra banda, és la del Govern. La percepció és que els nostres administradors públics i els seus "assessors" estan pensant més en termes de mercat que de salut. Volem eficiència sanitària real amb els diners dels impostos. Es a dir, sanitat 100% pública.

José Luis Menéndez González • Pres al C.P. Quatre Camins
opinio@setmanaridirecta.info

La presó com a tauler de joc

Es ls murs de la presó no només impedeixen que les preses surtin, també fan que, des de fora, no se sàpiga què passa a dins. Aquesta va ser una de les primeres cites que vaig escoltar en entrar a presó. Amb el temps, he pogut comprovar la seva veracitat. Les preses formem part d'un dels col·lectius més ignorats i la presó, una de les entitats que opera amb més impunitat. Les poques persones que decideixen expressar-se des d'un punt de vista crític parlen de maltractaments, abandonament, despersonalització.

Fa mesos que, des de la cel·la que em reclud, veig com moltes es mobilitzen per a explicar una realitat que oprimeix, enganya, utilitza i abusa. Sempre ha estat així però sembla que calguin períodes de crisi per a percebre-ho amb més facilitat, és quan surten a la llum les autèntiques prioritats institucionals. La màscara de benvolença desapareix quan perilla un interès superior. La presó n'és un gran exemple.

La presó, la seva raó de ser, de fer i les conseqüències en passar per ella es desconeixen o tergiversen inclús per a qui les està vivint. La versió oficial parla de reinserció; la versió pública, de càstig; i la interna, confosa, calla de portes endins. Som poques les que parlem en sortir i menys les que parlen des de dins, bé per apatia i fàstic, bé per no preocupar a qui les espera fora, o bé perquè si alces massa la veu se't silenci amb insultant facilitat.

Els darrers anys hem vist desaparèixer, a base de retallades pressupostàries, moltes de les que pretenien ser eines de reinserció (activitats, fons bibliotecari, ajuts universitaris, cursos de formació...), s'ha

ADRIÀ GIMÉNEZ

reduït el sou de les treballadores internes, que ja era raquític i, inclús, s'ha arribat a atemptar contra la salut (reducció del menjar i eliminació dels lots d'higiene personal que es repartien periòdicament).

Curiosament, la pitjor de les conseqüències no la trobem en les retallades que ens afecten directament sinó en les retallades que pateixen aquelles que decideixen qui surt i qui es queda, qui reprèn la seva vida i qui no. Les funcionàries del Règim de Tractament intuïxen que les seves condicions laborals perillan i han decidit actuar. Són relativament conegudes les concentracions esporàdiques que han

protagonitzat (com a protesta que a nosaltres no se'ns permet), paralitzant de forma parcial la rutina penitenciària. Però ningú no sap res de la vaga de braços caiguts que Tractament fa setmanes que du a terme. S'atura qualsevol progressió de condemna; permisos aprovats per un jutge que triguen massa a ser aprovats, sol·licituds de tercer grau i article 100.2 congelats fins no se sap quan, programades (sortides d'hores amb caràcter esportiu o educatiu) avortades traient de les llistes les internes autoritzades. En definitiva, accions amb el propòsit de perjudicar les preses. Negar-nos les sortides encara que faci

anys que les esperem podria semblar una crueltat sense sentit però, en canvi, té fonament: asseguren que així boicotegen la Direcció General. Com? Utilitzant-nos, forçant la nostra situació fins a fer-la insostenible i que ens veiem obligades a explotar i a sublevar-nos. Un motí seria un triomf per a ells. Demostrarien que la seva feina és indispensable per al bon funcionament de la presó, els donaria més força per a negociar. Nosaltres quedem reduïdes a una peça en el tauler de joc que es pot sacrificar sense inconvenients. Exactament igual que sempre.

Sempre ha estat així però pocs cops s'ha vist amb tanta claredat. Segueix sent necessari un petit esforç i veure més enllà dels fets, merament circumstancials però no menys importants. Rere els esdeveniments particulars podem trobar un problema més gran, que afecta ambdues parts del mur i que neix fora d'ell. Res no canviarà si no canvia abans fora. Parlo d'una base estructural que ens envolta, que se'ns imposa i, ho volgum o no, que duem a dins, alimentant-la sense adonar-nos. Moltes es poden sentir reflectides en alguns dels punts exposats. No és degavellat fer una analogia i adonar-se de la similitud de realitats que es viuen a dins i a fora. Per això és igual d'important que surti informació com que n'entri. Hi ha qui diu que aquesta similitud és deu a que a la presó es viu "massa bé". Ho he escoltat més cops dels que desitjaria. El pitjor és que la realitat de qui es considera lliure té massa del lloc des del qual escriu. Avui és evident però un dia deixarà de ser-ho. Aprofitem ara. No esperem fins el proper oratge ja que el temporal mai escampa del tot.

. CARTES

Envieu les vostres cartes a: cartes@setmanaridirecta.info per correu postal a: Riego 37, bxos esquerra. 08014 Barcelona. L'extensió màxima de les cartes és de 1.000 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte.

Reforma de l'ordenança del civisme?

SICAR Cat Adoratrius, GENERA, El lloc de la dona-Germanes Oblates i Àmbit Dona-Fundació Àmbit Prevenció, Barcelona

L'anunci de reforma dels articles relatius a l'exercici de la prostitució en l'anomenada Ordenança de Civisme de la Ciutat de Barcelona suposarà la prohibició de l'activitat. Com a organitzacions i persones compromeses amb la defensa dels drets de les persones, denunciem que no queda ja cap dubte sobre les conseqüències negatives d'aquesta normativa de persecució i assetjament al col·lectiu de dones que exerceixen prostitució. Existeixen informes interns com l'emès per l'àrea de Prevenció i Seguretat de l'Ajuntament i externs, d'organitzacions especialitzades, d'atenció a dones víctimes de prostitució forçada, d'organitzacions feministes i de defensa dels DDHH.

Durant els últims sis anys, l'Ordenança ha demostrat ser un instrument inadequat per abordar realitats socials complexes com la prostitució. Ni tan sols els seus arguments, respecte a la millora de la convivència ciutadana, o de la suposada lluita contra l'explotació sexual, són ja possibles d'esgrimir per part del consistori barceloní per justificar la seva aplicació. En la pràctica, aquest nou pas de rosca comportarà una major estigmatització de les dones i agreujarà la seva situació de vulnerabilitat, quedant més exposades que mai a la violència policial, a la violència comunitària i a la violència de les organitzacions criminals.

Aquesta proposta de reforma de la normativa fa novament cas omís a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades que ha resolt en més d'una ocasió que l'Ajuntament vulnera la llei recaptant dades personals especialment protegides com són les relatives a la vida sexual.

Entenem, doncs, que és una mesura adoptada en ple coneixement de les greus conseqüències que comporta i de la seva comprovada ineficàcia. La mateixa normativa es troba en aquests moments sota un qüestionament respecte de la legitimitat jurídica de la seva aplicació. La proposta de reforma s'emmarca en la continuïtat d'evitar tot procés participatiu real i que la crisi de drets de ciutadania és cada vegada més profunda. Per això, instem l'Ajuntament, als seus representants i als grups polítics a revisar en profunditat els seus arguments, que comporten una vulneració de drets de totes les dones que exerceixen prostitució i una violència institucional inexcusable enfront d'aquelles que es troben en situació de prostitució forçada. Els instem, també, a iniciar immediatament processos col·lectius, que comptin amb l'opinió de les dones que exerceixen prostitució, per a la millora de la seva qualitat de vida, per enfortir l'exercici dels seus drets com a ciutadanes. Els instem, finalment, a evitar abordar la realitat de la prostitució amb el desenvolupament de polítiques de persecució policial, i destinar els limitats recursos públics a altres finalitats.

. EN CALENT

Ens cal més unitat contra el feixisme

David Karvala, membre d'UCFR (Unitat contra el Feixisme i el Racisme)

La brutal agressió nazi a Manresa ens ha de provocar almenys tres coses. Indignació, solidaritat amb les persones agredides i també reflexió. Algunes persones han qüestionat la necessitat d'UCFR, dubtant que els feixistes siguin una amenaça real. Espero que ara, sense oblidar les altres lluites, tothom vegi que cal combatre el feixisme, aquí i ara. Una segona reflexió. Moltes mobilitzacions pacífiques antifeixistes són reprimides: activistes a Salt i a Barcelona s'enfronten a multes que sumen molts milers d'euros per haver protestat contra el partit feixista, Plataforma per Catalunya (PxC). En canvi, sembla que sovint l'extrema dreta actua amb impunitat; el cas de Manresa és un cas extrem, però no aïllat. En tercer lloc, i com ha

denunciat Media.cat, preocupa l'escàs interès de la premsa davant aquests fets; alguns mitjans fins i tot equiparen els apòlogues del nazisme i l'Holocaust amb les persones que s'hi oposen. Aquesta agressió confirma cap a on porta el feixisme. Es presenten a les eleccions. Després impulsen un "centre social" nazi, al Clot. I ara envien l'Alberto a la UCI. Desconeixem si els agressors tenen relació directa amb PxC, però els seus crims a favor de Hitler (*sieg heil*) confirmen que beuen de la mateixa font que molts dirigents d'aquest partit. Ara fa falta més unitat que mai. Els feixistes són violents, però són pocs. La gran majoria de la població ens oposa al feixisme. Vinguin amb corbata o amb barres de ferro; amb la unitat, els derrotarem.

. EDITORIAL

Poble que fa vaga mai mor

Allò innegable és ja un fet irrefutable: milers i milers de persones van prendre el carrer dijous 29 en una vaga general que ha esdevingut una nova esmena global a la dictadura dels mercats que ens assetja des que va arrancar la crisi. Milers de persones activades, unides i solidàries, que van fer seva una vaga general, assaig i proposta de vaga social, per denunciar tots i cadascun dels atacs directes soferts els darrers anys, de la degradació continua de les condicions de vida i treball i de l'auge de les desigualtats. Una vaga que han estat moltes: contra la darrera reforma laboral, és clar. Però també, sobretot i molt més enllà, contra la por, contra el silenci i contra l'obligació convergent de la servitud voluntària d'acotar el cap davant cada retallada. La radio-

grafia de la vaga evidencia, però, una societat que avança cap a la fractura dualitzada. D'una banda, la hipotecada per la por i la resignació. De l'altra, la mobilitzada per l'esperança i la transformació. Si sense justícia la pau és més impossible que improbable, si és plausible que haguem d'escollir entre Grècia o Islàndia, la vaga del 29M marca un punt d'inflexió que obre un nou i vell cicle davant una situació social ja insostenible. Memòria d'un futur anterior, el final de "El raïm de la ira", John Ford cloïa afirmant: "estem vius i seguim caminant; no poden acabar amb nosaltres ni esclafar-nos; sortirem sempre endavant perquè som la gent". És el millor resum, segurament, del que va passar ahir al carrer. Allà on tot comença i tot acaba. I on torna a començar un cop més i encara.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

El gris defenestrat

Pau Llonch
directa@setmanaridirecta.info

Tirem de diccionari. El matís és la variació o diferència de grau, gairebé insensible, dins la unitat d'alguna cosa o entre coses molt semblants. Ja m'ho semblava. Que sigui gairebé insensible -difícil d'ésser percebut pels sentits- i que, a més, calgui percebre-la entre coses molt semblants dona encara més força al que fins ara només era intuïció vaga: cal intel·ligència i esforç per copsar-lo. El gris requereix raonament, és clar. I la brevetat i rapidesa en la producció i distribució de continguts a través d'Internet i les noves xarxes que sovint -més que comunicar-nos- ens escanyen i incomuniquen són més amigues del *non sequitur* que del raona-

ment matisat. Que estem perdent la capacitat d'anàlisi, vaja. La fina. Que a voltes la gruixuda també donaria per un article una mica més llarg. Darrerament no ens falten exemples. Només cal pensar en dues discussions dins l'esquerra real que, havent pogut generar debats interessants des del matís i la humilitat, han fet sortir el pitjor d'alguns fills de la gran fal·làcia. La primera, el sostingut llinxament del Santi Alba Rico pel seu posicionament en relació a Síria. Em costaria fer una aproximació millor que la que en el darrer "Pensem doncs existim" va fer el company Oriol Andrés. I, sobretot, em cabreja tant el tema que em costaria fer-la sense perdre alguns coneixuts pel camí. Ja se sap, el cabreig tampoc és molt amic del matís. Però només vull constatar que és molt

més fàcil subordinar-se al toc de xiulet dels eurocomunistes rancis que ens van vendre per absoluta-ment res que intentar entendre el matís de les paraules del comunista i antiimperialista Alba Rico. És molt més senzill negar la possibilitat de rebel·lió de part del poble siri i veure'l tot ell com una unitat conspirant de la mà de l'OTAN i caure en el maniqueisme del bons/dolents que enviar al gulag d'Internet -sí, n'hi ha un, pensava que ho sabíeu... - tot aquell que no entoni l'amén del dogma simplista de Petras i l'imbècil -i matiso de valent- de Paco Frutos. La segona tindrem temps d'analitzar-la després de la vaga general. Perquè els companys buseros de TMB poden haver-se equivocat -ho crec- però no tant com alguns necis que ara els assenyalen. Matís, companyes, matís.

. COM S'HA FET

Aquesta setmana retrassem la sortida del setmanari fins al divendres 30 per poder cobrir els esdeveniments de la vaga general del dijous 29 de març. Per tant, distribuïrem la revista entre dimecres i dissabte i esperem que no hi hagi masses problemes amb la distribució. Així mateix, la DIRECTA ens sumem a la vaga general anticapitalista i tanquem la pàgina web durant tot el dia 29. Al llarg d'aquest dia, qui entri a la web serà redirigit a la pàgina de la Agència 29S, integrada pels diferents mitjans de contrainformació i premsa alternativa, que cobrirà tots els actes de la vaga. La redacció de la revista també farem vaga, però a darrera hora de dijous ens posarem mans a la feina per poder oferir tota la informació el divendres a primera hora. D'altra banda, la setmana que ve no hi haurà revista ja que tanquem per Setmana Santa. No per fe religiosa, sino perquè necessitem vacances i perquè la majoria dels nostres punts de distribució i de venda estaran tancats, cosa que ens impediria fer-vos arribar la publicació. Així doncs, la propera DIRECTA sortirà el dimecres 11 d'abril. Fins llavors... Salut i vaga general!

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

. FE D'ERRADES

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
Dipòsit Legal: G1-1528-2005
C. Riego núm. 37 baixos esquerra, 08014 Barcelona
www.setmanaridirecta.info - directa@setmanaridirecta.info
Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS
Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:
 RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.
 NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra amb finalitats comercials.

SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.
- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clars els termes de la seva llicència.

- Algunes d'aquestes condicions poden no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o qualsevol altra limitació reconeguda per la llei no queda afectada per l'anterior.
Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs/NonCommercial. Per veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

• Aquesta publicació intenta escriure amb un llenguatge no sexista i no androcèntric.
• El setmanari DIRECTA no comparteix necessàriament les idees expressades als articles d'opinió.

ÀREES DE TREBALL DE LA DIRECTA

redaccio@setmanaridirecta.info - edicio@setmanaridirecta.info - video@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@setmanaridirecta.info - il.lustracio@setmanaridirecta.info
subscripcions@setmanaridirecta.info - distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info - administracio@setmanaridirecta.info

Qui Som

REDACCIÓ: Estirant del fil | David Fernández Impressions | Lèlia Becana Així està el pati | Jesús Rodríguez i Manu Simarro Quaderns d'Illacrua | quadernsillacrua@setmanaridirecta.info
Roda el món | Laia Gordi, Ana Paola Van Dalen i Oriol Andrés Observatori dels mitjans | Marc Torras Expressions | Manel Ros i Anna Pujol Reig Agenda directa | Arnau Galí i Muriel Comas La indirecta | Alex Romaguera FOTOGRAFIA: Robert Bonet IL·LUSTRACIÓ: Carlos Villafraña CORRECCIÓ: Laia Bragulat EDICIÓ: Marc Iglesias COMPAGINACIÓ: Roger Costa Puyal PUBLICITAT: Anna Pujol Reig DIFUSIÓ: Blai Lindström DISTRIBUCIÓ: Lèlia Becana SUBSCRIPCIONS: Lèlia Becana ADMINISTRACIÓ: Jordi Raymond i Estel Barbé

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 30

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDÀ: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
L'HORTA: horta@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
RIPOLLÈS: ripolles@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONES: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE L'EBRE: terresebre@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: vallesoriental@setmanaridirecta.info

, així està el pati

Pressió contra la prostitució al carrer a Barcelona | PÀG. 10

Reaccions a l'atac feixista de Manresa | PÀG. 11

Els purins contaminen les fonts d'Osona i el Lluçanès | PÀG. 12

CATALUNYA · LA PLATAFORMA D'AFECTADES PER LES RETALLADES SANITÀRIES DENUNCIA LA VULNERACIÓ DE DRETS CÍVICS

Les retallades de Boi Ruiz a la sanitat podrien constituir un delict

Manu Simarro
redaccio@setmanaridirecta.info

La Plataforma d'Afectades per les Retallades Sanitàries (PARS), constituïda recentment i integrada per un grup de ciutadanes, treballadores i agrupacions de veïnes "amoinades" per la situació actual de la sanitat pública, va presentar una denúncia a la fiscalia superior de Catalunya el 22 de març per sol·licitar la investigació de la política en matèria de sanitat que està duent a terme Boi Ruiz, al capdavant del Departament de Salut, des de l'arribada al poder de Convergència i Unió el gener de 2011. Les denunciants sostenen que alguns alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya estarien deteriorant el sistema sanitari públic expressament amb l'objectiu de beneficiar el sector privat, un àmbit en el qual tenen -o han tingut- càrrecs d'alta responsabilitat. En aquest sentit, apunten al mateix conseller, que asseguren que era director d'una consultoria privada de salut anomena-

El president i directora de la UCH (esquerra) amb el conseller de Salut Boi Ruiz i la directora general Roser Fernández

da Know-How-Advisers S.L. quan va ser nomenat per Artur Mas; la secretària general de Salut, Roser Fernández Alegre, o el director general del Servei Català de la Salut, Josep Maria Padrosa, ambdós excàrrecs directius de primer nivell a la patronal Unió Catalana d'Hospitals (UCH), de la qual era president el mateix Boi Ruiz.

Possibles delictes

Després de fer un treball de documentació i assessorament exhaustiu, la PARS assegura que les retallades a la sanitat, que han comportat el tancament de centres sanitaris, llits d'hospital, sales d'operacions i la presentació d'expedients de regulació d'ocupació (ERO) a alguns hospitals, han dificultat i impedit

l'exercici del dret cívic a l'assistència sanitària de la ciutadania reconegut a la Constitució i a les lleis espanyoles. El fet que una autoritat pública o el funcionariat impedeixin l'exercici d'un dret cívic, en aquest cas el dret a l'assistència sanitària, està penat per l'article 542 del Codi Penal espanyol amb una pena d'inhabilitació per ocu-

par un càrrec públic d'entre un i quatre anys. No obstant això, les denunciants afirmen que els càrrecs responsables dels fets denunciats podrien també incórrer en un delict d'omissió del deure de socors, contemplat a l'article 196 del mateix Codi Penal, per abandonament dels serveis sanitaris.

Denúncia de la privatització

La denúncia fa un relat exhaustiu dels fets susceptibles de ser delictius (veure desglossament) i posa èmfasi en l'ambició privatitzadora de la cúpula actual de Salut, amb exemples tan clars com l'augment dels concerts, el projecte de desmembrament de l'Institut Català de la Salut o la possibilitat que un centre públic aculli serveis privats que competeixin amb els públics, fet que generaria situacions de discriminació per raons econòmiques. Aquestes situacions són possibles gràcies a les modificacions legislatives fetes per Convergència i Unió arran dels pactes parlamentaris amb el Partit Popular. La convivència de serveis públics i privats ja és una realitat en alguns hospitals. És el cas de l'hospital de la Seu d'Urgell, que permet que les pacients amb més recursos econòmics evitin els mesos d'espera a la sanitat pública. El mateix gerent de l'hospital, Joan Altamiras, ho va reconèixer: "Si (el pacient) prefereix escurçar terminis, pot recórrer a la medicina privada". La PARS denuncia que, d'aquesta manera, els hospitals públics esdevenen un "canal comercial" per a la sanitat privada. La manca de transparència, asseguren, no els ho ha posat gens fàcil. Pel camí, han topat amb molta opacitat, fet que les ha obligat, com diuen a l'escrit, a capbussar-se pels documents oficials a la recerca d'irregularitats.

> Les 10 mesures que fonamenten la denúncia de la PARS

La disminució de la despesa per a la sanitat pública els dos últims anys, del 17,7% el 2011 i prevista en el 4,85% aquest any (prop d'un 23% de desinversió en dos anys), ha provocat:

1. Tancament de centres d'atenció primària, de serveis d'urgència i de consultoris locals i disminució dels horaris d'atenció.
2. Tancament de llits, plantes i sales d'operacions. El 2011, s'han fet 21.535 operacions menys.

3. Ordres d'ingressar menys i de donar l'alta amb el màxim de brevetat possible.

4. Supressió de proves diagnòstiques. S'estan anul·lant sol·licituds de proves vitals i complementàries. Patologies que no són greus s'hi poden tornar a causa del retard diagnòstic.

5. Supressió de programes o tractaments com el de desintoxicació, el VIH i la diabetis a alguns centres.

6. Cinc festius més a l'any. Retard de les consultes externes -290.000 menys- per la imposició del tancament de cinc dies laborables als hospitals dependents de l'ICS.

7. Augment de les llistes i els temps d'espera. Les llistes han augmentat un 42% el 2011 i el temps un 4,6% entre el desembre de 2010 i el juny de 2011. També s'ha eliminat el Temps d'Espera Garantit (TEG) en les intervencions de varius en extremitats inferiors, vasectomies, circumcisions i septoplasties.

8. Retallades en personal: no es renova personal interí, no es cobreixen les baixes, no es fan hores extra o, fins i tot, es presenten ERO (3.736 persones afectades a la sanitat catalana).

9. Paralització de fins a nou infraestructures sanitàries

10. Menys ambulàncies. 109 acomiadaments en aquests serveis i reducció del 40% del personal del Servei d'Emergències Mèdiques.

, així està el pati

BARCELONA • L'AJUNTAMENT DE BARCELONA PRETÉN PROHIBIR DEFINITIVAMENT LA PROSTITUCIÓ AL CARRER

Creix la pressió contra les treballadores sexuals del carrer

Sílvia Abadía
redaccio@setmanaridirecta.info

La Barcelona dels congressos i del turisme de luxe torna a trepitjar la vida de les seves habitants. Aquesta vegada, els ha tocat a les prostitutes de carrer. La suposada mala imatge que donen a la ciutat és una raó suficient perquè el consistori aprovi -amb els vots de PP i CIU- la modificació de dos articles de la normativa del civisme que ja sancionaven aquest col·lectiu de treballadores. Amb la reforma dels articles 39 i 40 d'aquesta normativa, es pretén prohibir definitivament la prostitució als carrers de Barcelona.

Les entitats de la taula tècnica sobre la prostitució se senten traïdes per la decisió de l'Ajuntament de Barcelona

El debat no és nou. La situació de les prostitutes s'ha vist agreujada des de la implantació de l'ordenança del civisme de Barcelona l'any 2006, moment a partir del qual l'ajuntament va iniciar l'ofensiva contra l'ofici més vell de la història. Campanyes mediàtiques, sancions econòmiques i una militarització i un control de l'espai públic constants són algunes de les mesures empreses fins ara. Aquestes mesures han generat polèmiques per les seves conseqüències socials i en relació al respecte dels drets humans de les dones treballadores. La legalitat d'aquestes normes urbanes també ha estat qüestionada per organismes com l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (ACPD).

Sancionar la prostitució a Barcelona és il·legal

Una de les conseqüències de l'ordenança del civisme que més afecta la vida de les treballadores sexuals del carrer són les contínues sancions econòmiques que reben, tant elles com la seva clientela, arran de denúncies de la Guàrdia Urbana. Unes denúncies que han estat reconegudes com a il·legals i prohibides per una sentència de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. Aquesta institució va exigir a l'Ajuntament de Barcelona, el 20 de maig de 2011, que cessés l'obtenció i el tractament de dades sobre l'activitat sexual de les prostitutes immediatament, aco-

llint-se a l'article 7.3 de la Llei Orgànica de Protecció de Dades. La proposició diu que les dades de caràcter personal que facin referència a la vida sexual de les persones només podran ser recollides, tractades i cedides quan la persona afectada ho consenti o quan ho disposi un altra llei. En conseqüència, la normativa del civisme de Barcelona, que no té rang de llei, estaria infringint aquesta llei orgànica. Davant la sentència de l'ACPD, l'Ajuntament de Barcelona va interposar un recurs contra aquest organisme, que va ser desestimat. Lluny de sentir-se satisfet, va interposar un altre recurs contenciós administratiu que està en procés de ser resolt. Per si fos poc, el consistori va demanar "mesures cautelars" durant el procés judicial, és a dir, que pogués continuar sancionant la prostitució. La resposta de la institució judicial va ser negativa, l'Ajuntament de Barcelona, però, continua sancionant la prostitució.

La normativa de la prostitució al carrer viola drets fonamentals

Les conseqüències socials de la normativa del civisme sobre la prostitució són alarmants. El debat de moltes organitzacions que treballen el tema és si la prostitució s'ha d'abandonar únicament des del punt de vista de la visibilitat i la imatge de la ciutat de Barcelona. "En les paraules d'aquests polítics, regular difícilment significa atorgar drets", explica Clarisa Velocci, representant de l'associació Genera, que treballa per garantir els drets de les prostitutes. La taula tècnica sobre la prostitució està formada per vuit entitats que treballen el tema. Totes elles se senten traïdes per la decisió que ha pres el consistori sense tenir en compte la seva postura ni el treball fet fins aleshores. Entenen que amb aquesta mesura l'Ajuntament es contradiu: per una banda, impulsa iniciatives socials com Abit (Abordatge integral del treball sexual), que treballa directament amb les dones perquè trobin altres feines, però, per l'altra, prohibeix l'ofici al carrer i empitjora les condicions laborals de les prostitutes.

Sylviane Dahan, membre de la Vocalia de Dones de la FAVB i d'Abit, creu que "l'Ajuntament hauria d'ajudar aquestes dones a trobar una altra sortida laboral". "El problema -lament- és que, amb la crisi, moltes prostitutes que havien trobat feina a través d'Abit han tornat als carrers". Velocci, per altra banda, creu que el més important és protegir el dret de les dones i que cal rebutjar una normativa que "pega més fort a qui té menys capacitat per defensar-se",

ALBERT GARCÍA

"Hi ha molts policies que es follen les noies del carrer"

Madona té 31 anys, és romanesa i, fa vuit anys, va venir a Barcelona perquè sabia que aquí es podia guanyar bé la vida. Té tres fills que viuen al seu país d'origen amb la seva àvia.

T'agrada la teva feina?

A vegades sí i altres no perquè és molt dur, són moltes hores al carrer. Ara, amb la crisi, ja no es guanya com abans.

Abans, cobrava 30 o 40 euros, ara la meitat. M'agradaria poder treballar cuidant nens o gent gran.

Us posen multes?

Sí. M'esperen a sota de casa i, quan baixo amb algun client, em demanen la documentació. En tinc moltes, però jo no les pago.

Quants clients tens diàriament?

Ara pocs: sis o set. Fumo dos paquets al dia. Abans, quan en tenia

30 o 40, no tenia temps ni de fumar un cigarro.

Passen policies o càrrecs polítics pel teu llit?

(Abaixa la veu) Moltíssims. Hi ha molts policies que es follen les noies del carrer. Vénen de país i són urbans, mossos i guàrdies civils. Però hi ha de tot, polítics, doctors, gent amb diners... els conec per les cares... surten a la tele.

, així està el pati

BAGES · REACCIONS DAVANT LA BRUTAL AGRESSIÓ CONTRA TRES NOIS PROTAGONITZADA PER UN ESCAMOT D'EXTREMA DRETA

La plataforma Manresa Antifeixista neix com a resposta als atacs neonazis

Directa Manresa
manresa@setmanaridirecta.info

El diumenge 25 de març, dos dies després de l'atac feixista que es va produir a les portes de la sala Stroika de Manresa, es va fer pública a la capital del Bages la creació de Manresa Antifeixista, una plataforma que neix "amb la intenció de denunciar els fets ocorreguts i contextualitzar-los en l'ascens de l'extrema dreta". Per Manresa Antifeixista, que està integrada per persones provinents dels moviments socials del Bages, l'agressió es va fer de "forma organitzada" i amb "una clara intenció de fer mal", fets que els porta a entendre l'atac com un "intent d'assassinat". La plataforma també ha volgut deixar clar que l'agressió no va ser a causa de "cap baralla entre grups", la versió que van difondre les fonts policials en un principi, ni va ser un cas aïllat o puntual, sinó un atac d'un "grup organitzat amb unes pràctiques ha-

gut popularment amb el sobrenom d'*Animal*, en referència a l'època en què era un membre destacat dels grups d'ultradreta que es dedicaven a apallissar i coaccionar bona part del moviment social manresà.

Ni oblit ni perdó

Aquest cap de setmana es faran diversos actes de protesta, en coordinació amb la resta de l'Estat, per mostrar la condemna a l'agressió. A Manresa, s'ha convocat una concentració el dissabte 31 de març a les vuit del vespre a la plaça Major, on s'espera l'assistència de molta gent, segons la plataforma convocant. De fet, la concentració del dia 25 de març va aplegar més de 250 persones que van mostrar el seu rebuig i la condemna als atacs nazis. El mateix cap de setmana es van fer concentracions arreu de l'Estat -a ciutats com Saragossa, Madrid, Barcelona, Vic o Terrassa- i s'espera que se'n tornin a convocar aquest dissabte. També hi hagut mostres de solidaritat vers les persones agredides per part de diversos col·lectius, organitzacions i entitats. En aquest sentit, les responsables de la Sala Stroika també han condemnat l'atac, que han qualificat de "feixista, organitzat i covard", i han mostrat la seva solidaritat amb les persones agredides.

Cridaven 'Siege Heil'

Tot plegat són les conseqüències de l'atac nazi contra els joves que el 23 de març esperaven per accedir a l'interior de la Sala Stroika de Manresa, on poca estona després havia de començar un concert dels grups de música antifeixistes KOP i Non Servium. Els agressors van aparèixer de cop i volta des d'una de les cantonades del polígon industrial, a peu, encaputxats i fortament armats amb pals de ferro i bengales. Segons han detallat testimonis presencials, es tractava d'un grup d'entre quinze i vint persones, força corpulents i molt ben organitzades, que en diverses ocasions van cridar "Siege Heil" -una coneguda salutació nazi- i es van dirigir als joves presents qualificant-los de "guarros". L'escamot va situar les bengales enceses a terra, a tres metres de distància una de l'altra, per generar un escut que els permetés actuar amb més impunitat. Durant dos minuts, els agressors van apallissar tres nois donant-los cops de barra de ferro i puntades de peu; després, van sortir corrent fins al carrer del darrere, on sembla que tindrien els vehicles esperant-los per fugir. Abans de retirar-se, però, l'escamot va intentar agredir un altre grup de joves llançant diverses bengales enceses dins el cotxe on eren.

El 25 de març una concentració de rebuig a l'atac feixista va omplir la plaça de l'Ajuntament de Manresa

Per Manresa Antifeixista, l'atac "forma part d'unes pràctiques habituals entre grups d'ideologia neonazi"

bituals entre grups d'ideologia neonazi". En aquest sentit, la plataforma opina que "no és casual que partits polítics com Plataforma per Catalunya tinguin membres acusats d'agressions similars.

Reaccions institucionals

El dilluns 26, l'equip de govern de l'Ajuntament de Manresa va expressar la seva "categòrica condemna" a l'agressió i va anunciar a través d'un comunicat que exercirà l'acció popular en el procediment judicial obert per aquest "lamentable succés". De la mateixa manera, la junta de portaveus del Consell Comarcal del Bages, el 26 de març, va fer públic un comunicat de condemna de l'atac i de solidaritat amb les víctimes, signat per totes les formacions polítiques amb l'excepció de Plataforma per Catalunya. El conseller d'aquest partit, Alberto Pericas, ha declarat que no va assistir a la junta on es va consensuar el text de rebuig a l'agressió perquè es va confondre de dia. Dos dies més tard i després de rebre nombroses crítiques, PxC va decidir sumar-se a la condemna. Cal remarcar que Albert Pericas és con-

A l'acte de protesta de Manresa les més joves també van expressar la seva oposició al feixisme

> "Van deixar de pegar-me perquè em donaven per mort"

La víctima més greu de l'atac neofeixista es diu Alberto M.G. i, des de la unitat de semicrítics de l'Hospital Universitari Mútua de Terrassa, ha manifestat que està segur que va salvar la vida perquè els seus agressors es van pensar que ja era mort. El noi, de només setze anys, va quedar estès a terra després de passar dos minuts rebent cops amb una barra de ferro i puntades de peu.

Ell mateix va poder veure com la sang que li rajava del cap corria per terra i els neonazis deixaven d'apallissar-lo. Alberto va quedar ferit d'extrema gravetat, però, gràcies a una primera assistència d'un noi amb coneixements sanitaris i la posterior intervenció quirúrgica amb drenatge d'una hemorràgia cerebral que patia, va poder ser estabilitzat i va abandonar l'UCI 48 hores més tard. A l'hospi-

tal, l'acompanya la seva família, que de mica en mica va superant la por d'un possible desenllaç fatal. Alberto va aprofitar per agrair la visita dels integrants del grup de música KOP, als quals havia anat a veure per primera vegada el divendres passat. Els altres dos nois ferits el dia 23 de març a les portes de la Sala Stroika van evolucionar favorablement i van ser donats d'alta l'endemà.

, així està el pati

OSONA • EL GRUP DE DEFENSA DEL TER PRESENTA L'ESTUDI ANUAL SOBRE L'ESTAT DE LES FONTS NATURALS DE LA COMARCA

La meitat de les fonts d'Osona i el Lluçanès estan contaminades per purins

Òscar Romero
ripolles@setmanaridirecta.info

Persisteix el greu problema de contaminació per concentració de nitrats a les aigües subterrànies de la conca mitja del Ter, a causa de la mala gestió dels purins-residus líquids i semilíquids-de les granges de porcs. El dissabte 24 de març, a Can Puget (Manlleu), l'entitat ecologista Grup de Defensa del Ter (GDT) va presentar els resultats de les anàltiques de l'aigua de les fonts d'Osona i el Lluçanès, un estudi que es fa cada any amb l'ajuda d'una xarxa de col·laboradores que s'encarreguen d'agafar les mostres durant els mesos de gener i febrer. De les 158 fonts analitzades, n'hi ha 76 (48% del total) que presenten una concentració de nitrats superior als 50mg/litre, que és el límit màxim a partir del qual es considera que l'aigua no és potable. Les tres fonts més contaminades tenen nivells de nitrats escandalosos: es tracta de la Font Salada de Gurb (420mg/l), la Font de Cassanell de Taradell (419,9 mg/l) i la Font de la Teula de les Masies de Roda (375,7 mg/l). En general, el grau de contaminació és elevat, ja que el 65% de les fonts contaminades presenten una con-

El 33% de la superfície total de Catalunya està declarada com a zona vulnerable a la contaminació per nitrats

centració de nitrats superior als 100mg/l. El balanç de les anàltiques fetes durant els últims deu anys confirma que el percentatge de fonts contaminades es manté més o menys constant al llarg dels anys (50-60% del total), però els nivells de contaminació augmenten.

Malauradament, la contaminació de les aigües subterrànies per nitrats no és un problema exclusiu

La Font Salada de Gurb acumula 420 mg de nitrats per litre d'aigua i és la font més contaminada segons l'estudi del GDT

d'Osona i el Lluçanès. Segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), el 36% dels aquífers catalans tenen excés de nitrats. Actualment, un 33,6% de la superfície total de Catalunya està declarada com a zona vulnerable a causa de la contaminació per nitrats. Això inclou 421 municipis d'arreu del país.

La concentració del sector porcí

El problema de les aigües contaminades per nitrats, segons defensa el GDT, no és la mala pràctica d'unes quantes pàgines i pàgesos, sinó la generalització d'un model basat en la ramaderia intensiva i concentrada en el territori. Catalunya ocupa el primer lloc en la producció porcina de tot l'Estat espanyol, fins al punt de concentrar el 40,4% de tota aquesta producció. De les 42 comarques existents a Catalunya, n'hi ha sis (Segrià, Osona, la Noguera, el Bages, el Pla d'Urgell i l'Urgell) que concentren quasi el 60% del cens de porcs, tres de les quals (Segrià, Osona i la Noguera) ja assoleixen quasi el 44% del cens de porcí. A part de la concentració geogràfica, el sector tam-

bé s'està concentrant en l'àmbit empresarial. Aquests últims anys, les explotacions petites han anat disminuint i les de grandària mitjana i gran han augmentat. A la comarca d'Osona, per exemple, s'han perdut un total de 296 explotacions agràries durant els últims deu anys, però la grandària de grans empreses com Casa Tarradellas -que l'any 2010, en plena crisi econòmica, va facturar 630 milions d'euros, un 8,6% més que l'exercici anterior- continua augmentant.

Però, de moment, la massificació porcina catalana i el greu problema de la contaminació dels aquífers pels purins no aturen la política del govern de la Generalitat en matèria de promoció econòmica del sector porcí. En el marc de l'assemblea de Porcat, que es va celebrar el 21 de març a Bellaterra, el conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, va declarar que el sector porcí "ha de consolidar mercats i obrir-ne de nous" i que "fa una gran aportació generant riquesa i ocupació, per la

qual cosa ha de tenir, sens dubte, un paper destacat en la superació de la crisi econòmica".

Descontaminar o transvasar

Les aigües contaminades amb nitrats es poden descontaminar mitjançant diferents tècniques, com la dissolució (afegir aigua neta a l'aquífer), la desnitrificació biològica o la potabilització. En determinades circumstàncies, també es poden fer canvis del punts d'abastament per altres que no estiguin contaminats. Ara bé, l'organisme que s'encarrega de promoure les accions i les obres hidràuliques necessàries per a la descontaminació és l'ACA, una entitat pública que està molt endeutada -1250 milions d'euros segons la direcció- i que estudia presentar un ERO que afectarà una part de les seves 640 empleades. El desmantellament de l'ACA, que ha estat denunciat per la plantilla de l'empresa i per organitzacions ecologistes, no ajudarà a solucionar el problema de contaminació pels purins. Gabriel Borràs, exdirector de l'Àrea de planificació per a l'ús sostenible de l'ACA de 2005 a 2011, opina que l'organisme està sent "objecte d'una campanya ferotge orquestrada política" i que "a més, alguns dels seus últims responsables ara treballen per AGBAR (Aigües de Barcelona)". Borràs també afirma que "la classe política ha arruïnat l'ACA" i que "no es pot defensar un transvasament del Roine quan tens el 36% dels aquífers dels països contaminats amb nitrats".

> Un risc per a la salut de les persones

La causa de la contaminació per nitrats dels aquífers és l'abocament sense control de purins als camps, un fet que es denuncia des de fa molts anys. Els purins són els residus líquids que es produeixen en grans quantitats a les explotacions porcínes quan es netegen les defecacions de les corts amb aigua a pressió i que s'acaben abocant als camps

per fertilitzar la terra o, simplement, perquè no hi ha cap altre sistema per tractar-los adequadament. La ingesta d'aigua contaminada amb nitrats és un risc per a la salut de les persones. Els bacteris del tub digestiu redueixen una part dels nitrats en altres substàncies, els nitrits, que alteren l'hemoglobina de la sang i impedeixen que pugui transportar l'o-

xigen que necessita l'organisme. El resultat és una malaltia anomenada metahemoglobinèmia o malaltia blava, que sobretot afecta nadons i gent gran. Per altra banda, els nitrits, quan formen àcid nítric a l'organisme, es poden combinar amb altres substàncies de l'estómac i formar nitrosamines, que poden afavorir l'aparició d'un càncer gàstric.

ecofestes
solucions ecològiques per a les teves festes!!

93 837 15 48
www.ecofestes.com

Quaderns d'illacrúa

Activem l'engranatge de la transformació

A mil per hora, vertiginosa rapidesa.

Acumulació de megabits i paraules. Veritats, mentides i mitges veritats. Informació i desinformació per la xarxa i en paper. Un escenari que posa en perill qualsevol persona, si no ens capacitem per aturar-nos, destriar i reflexionar. L'única recepta per sobreviure i conservar el pensament propi i els vincles socials. Els cent números dels **Quaderns d'Illacrua** han volgut contribuir a la supervivència de la reflexió i l'anàlisi enmig de la marea alta de l'hiperconsumisme informatiu i desorientador. Tant els reportatges de la secció **A Fons**, com les entrevistes en profunditat dels **Miralls** han aportat certa solidesa, que conserva la forma i persisteix en el temps.

Els cent números dels **Quaderns** també són més de cent propostes per transformar la realitat mentre ens transformem nosaltres mateixes. Un espai per a la creació i la construcció d'alternatives, per fertilitzar un terreny propi i esquerdar la doctrina del xoc política, econòmica i mediàtica. Els **Quaderns** són un espai i un temps per a la crítica i la des-construcció, però, sobretot, una porta a totes aquelles propostes d'empoderament social.

Actualment, ja no són les poblacions que capgiren els cartells per confondre les invasores, sinó les invasores que els capgiren per confondre la població, desubicar-la i oferir una única recepta. Per aquesta raó, calen engranatges que posin en marxa altres maneres d'interpretar la realitat i de viure-la. 99 entrevistes en profunditat, 99 reportatges i més de 100 maneres de viure i transformar la realitat només són algunes peces d'una

immensa maquinària per a la transformació.

CRIANÇA

De petites a grans i de grans a petites. Els primers passos marquen el camí. Destinar temps a la lactància i a l'educació en família són la primera baula d'una transformació que durarà tota la vida.

EDUCACIÓ INTEGRAL

SALUT

Mirar-nos el cos. Conèixer-nos i transformar la malaltia. Buscar l'acompanyament, l'empatia i descobrir la teràpia més adient per a cadascú. Vèncer les pors i afrontar els tabús. Autogestionar la nostra salut.

JUSTÍCIA SOCIAL

Milions d'euros destinats a rescatar bancs, la impossibilitat de mantenir drets fonamentals com el de l'habitatge digne. La justícia social implica repartiment de la riquesa, igualtat d'oportunitats i, per tant, respecte pels drets humans. Tots aquests elements basats en l'equitat poden garantir una pau duradora.

CONSUM

Defugir el consum massiu i programat. Repensar les nostres necessitats. Allargar la vida dels productes i intercanviar-los. Consumir amb ull crític i en comunitat. Transcendir el valor del diner i seguir el compàs del ritme lent.

MEMÒRIA

A l'Ebre, a Barcelona, a la Franja o pels Pirineus. Espais per recordar. Veus per escapar de l'oblit. Rutes per recuperar les històries i les persones que ens ajuden a entendre el que som i ens ensenyen a ser crítiques amb el futur.

CONEIXEMENT CRÍTIC**ECONOMIA SOLIDÀRIA****AUTOGESTIÓ**

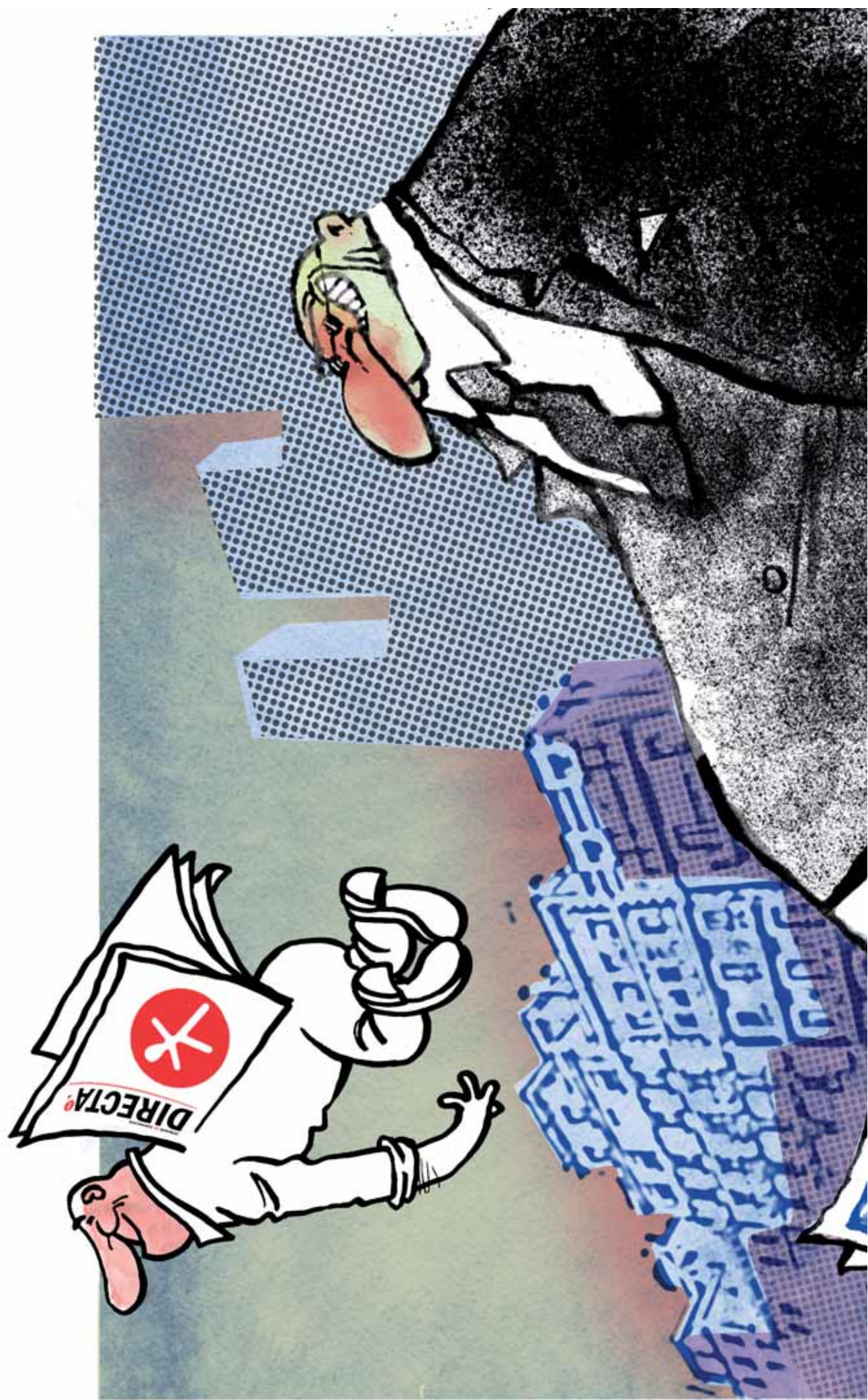
Sobirania alimentària, horts urbans, cooperatives, assemblearisme. Per viure de manera diferent, hem de portar les regnes de la nostra vida. Decidir, responsabilitzar-nos i cooperar per construir.

CULTURA LLIURE

Lluitar contra les barreres i les restriccions. Col·laborar i transgredir. Crear i difondre. Donar accés i transmetre, sigui quina sigui la procedència. Construir alternatives és posar-les a l'abast de tothom.

IGUALTAT DE GÈNERE

Milers de dones són assassinades cada any. És la punta d'un iceberg on trobem múltiples violències. La transformació passa per desconstruir rols, garantir el dret sobre el propi cos i les sexualitats múltiples. Construir noves formes de viure les relacions i assegurar les mateixes oportunitats. Combatre la violència masclista i la globalitat del sistema patriarcal.

Veus per fer rutllar les alternatives

Economia solidària, cooperativisme, autogestió, feminisme, ecologia, cultura lliure, antiracisme, antimilitarisme... Són moltes les propostes que s'han plantejat des d'aquests àmbits a les pàgines dels 99 números de *Miralls*.

A continuació, us n'ofereim una selecció –som conscients que, per raons d'espai, moltes altres s'han hagut de quedar al tinter– amb l'objectiu de contribuir a greixar els engranatges de la transformació social.

SUSAN GEORGE POLITÒLOGA

FOTOGRAFIA: Eloi de Mateo

“Si em donessis poder, nacionalitzaria els bancs directament; donaria crèdits sota determinades regles perquè s'entenguessin com un bé comú i es distribuïssin per generar inversió a empreses que tinguin uns requisits determinats: petites i mitjanes empreses amb un projecte ecològic, com ara constructors de cases que volguessin instal·lar plaques solars, finestres dobles o qualsevol altra energia renovable. També cancel·laria el deute dels països pobres i, a canvi, promouria la reforestació i la conservació de la biodiversitat. I, per suposat, aplicaria la Taxa Tobin directament. Si pogués, també aplicaria altres taxacions internacionals, eliminaria els paradisos fiscals i, en canvi, aplicaria la taxa única de cooperació”.

ALBERTO ACOSTA EXMINISTRE D'ENERGIA I MINES DE L'EQUADOR

“El concepte de bon viure és una proposta per construir. Un dels elements fonamentals és entendre que l'ésser humà és part de la naturalesa, cal deixar de veure-la com una reserva de recursos, com un capital. La idea del bon viure és una oportunitat per a tota la humanitat. El bon viure és per a tothom o no és bon viure. Si no garanteix els drets de la natura, no és bon viure, tampoc ho és si no es garanteix un procés de democràcia sense fi”.

MILENA RÀFOLS MEMBRE DE LA CAMPANYA EL CLIMA NO ESTÀ EN VENDA

“No té sentit que anem en bicicleta i, després, mengem kiwis de Nova Zelanda o carn alimentada amb soja del Brasil, aliments que supuren petroli. Una bona pràctica són les cooperatives de consum agroecològic a Catalunya, que s'han multiplicat en molt poc temps i que, a més de contribuir a reduir les emissions de CO2 associades a l'alimentació –que representen més d'un 25% de les emissions mundials–, també tenen un rol fonamental per canviar el model agroalimentari, donar suport a la pagesia i defensar el territori”.

TAKIS FOTOPOULOS FILÒSOF I ECONOMISTA GREC

“El significat clàssic de democràcia només és un punt de partida, en el sentit que la democràcia directa (és a dir, la democràcia política, la distribució igualitària del poder polític entre els ciutadans) s'hauria de complementar amb la democràcia econòmica, que significa la distribució igualitària del poder econòmic mitjançant la propietat i el control comunitaris dels recursos de producció i distribució per part del demos (el conjunt dels ciutadans d'una àrea geogràfica determinada), i amb la democràcia en l'àmbit social, que significa la distribució igualitària del poder social al centre de treball, al centre educatiu, etc. (és a dir, l'autogestió)”.

EDWARD W. SOJA GEÒGRAF I URBANISTA

Quines opcions hi ha per construir ciutats més humanes?

“Sent més optimista, crec que es poden aconseguir èxits basats en la construcció d'aliances de base entre sindicats, associacions de veïns i organitzacions culturals, perquè, individualment, hi ha poques esperances de fer coses significatives”.

MARINA SUBIRATS SOCIÒLOGA

“Estem en un moment en què cal desmuntar la masculinitat tradicional i, aquí, les dones hi tenim un paper important. Hem de reflexionar a fons al voltant de la identitat masculina, a més de la femenina. Hem de donar més pes als valors associats a la dona, que són valors de cooperació, d'entendre'ns, de diàleg i d'aprofundir en els sentiments i les emocions”.

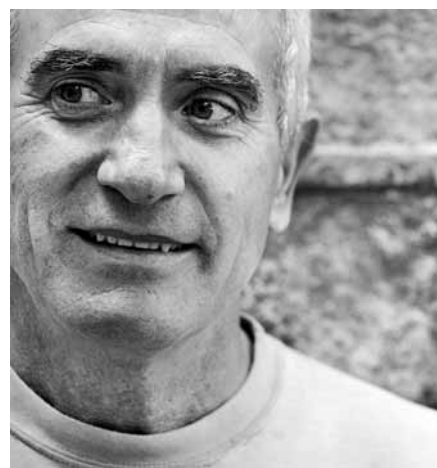

FOTOGRAFIA: Anna Murillo

MARTÍ OLIVELLA DIRECTOR DE NOVA-CENTRE PER LA INNOVACIÓ SOCIAL

“Ens cal experimentar i reivindicar un diner transparent que eviti la corrupció de manera estructural i que només estigui lligat a la inversió, la producció i la distribució de béns i serveis socialment i ambientalment sostenibles. Continuo pensant que aquesta és la clau de volta, el desllorigador de qualsevol transformació profunda que ens permeti sortir del cicle infernal de les crisis”.

DIEGO CAÑAMERO LÍDER HISTÒRIC DEL MOVIMENT JORNALER ANDALÚS

FOTOGRAFIA: Albert García

“La terra no és com un pont, una carretera o una casa, que l'ha feta algú; la terra és un do de la natura i, per tant, ha de ser pública, igual que l'aire i l'aigua; no pot convertir-se en un bé especulatiu i privat. És important que estigui en mans públiques perquè representa el futur de l'alimentació de la humanitat. Pensem que la reforma agrària és un element fonamental per al sosteniment de la població humana, animal i vegetal”.

RAÚL ZIBECHI PERIODISTA I ESCRIPTOR URUGUAIÀ

Quins territoris i moviments de l'Amèrica Llatina viuen un procés social més interessant?

“En primer lloc, la mobilització i la lluita contra la mineria i les explotacions petrolíferes, sobretot a la serralada dels Andes, amb importància a l'Equador (sobretot als pobles de l'Amazònia), el Perú (Confederació Nacional de Comunitats Afectades per la Minería) o l'Argentina (a la Patagònia, per exemple). Qui són els actors d'aquesta lluita? Indígenes i petits pobles de camperols de la serralada. Aquestes lluites socials i ecologistes estan molt aïllades i, a més, fins i tot són criticades per part de l'esquerra. Un cas que té una força especial és la reivindicació maputxe de l'Argentina i Xile. En segon lloc, l'educació popular i els batxillerats populars (sobretot a l'Argentina), on s'ofereix educació bàsica a adults i educació per a militants. A les fàbriques recuperades, que continuen sent un moviment molt interessant i en augment constant, hi ha centres culturals, universitats populars, ludoteques per als infants... Finalment, les perifèries urbanes, de sectors molt pobres, estan donant fruit a novetats interessants –tot i que encara embrionàries– com, per exemple, l'organització de joves (fins i tot al voltant de fenòmens com el hip-hop) en el combat pels seus drets”.

**JOHN PAUL LEDERACH EXPERT
EN CONSTRUCCIÓ DE LA PAU**

"Sovint, pel que fa al canvi social, som massa *curt terministes*, depenem massa de la protesta sense tenir proposta; diem molt clar el que no volem, però no el que volem. En aquest espai, es tracta de passar de reaccionar a proaccionar".

**LÍDIA MONTESINOS INVESTIGADORA
SOBRE ELS BÉNS COMUNALS**

"La història i l'etnografia ens ensenyen que hi ha formes d'organització i de gestió dels recursos que són més participatives, més igualitàries, no jeràrquiques i basades en altres valors que no són els del benefici econòmic i la maximització de rendiment. Si volem aprendre d'aquestes formes d'organització, és important conèixer-les en profunditat, abordar-les de manera crítica i no caure en interpretacions mitificadores o idealitzadores".

**ENRIC TELLO ECOLOGISTA
I ACTIVISTA ANTINUCLEAR**

"Necessitem una xarxa elèctrica que reforci les línies de mitjana i baixa tensió, que són les que estan més desateses per les companyies elèctriques, sobretot per les comercials. Aquestes han de ser les protagonistes en un sistema que, de veritat, avanci cap a la generació distribuïda. L'urani és escàs, però, en canvi, la radiació solar que arriba a la terra és enorme, però està distribuïda. Aquí resideix la mare dels ous".

**JAUME ASENS ADVOCAT
DEFENSOR DELS DRETS HUMANS**

"Hi ha dos models: el del dret a la seguretat o el dret a la seguretat en els drets. El primer, del liberalisme, pretén la protecció dels interessos econòmics amb solucions primordialment repressives. El segon, difícil de trobar a la pràctica, vol reduir al mínim les actuacions punitives i, en canvi, remoure el desordre causat per les grans desigualtats socials. És a dir, perseguir els poderosos i no els més dèbils i vincular la seguretat a béns públics com la salut, l'educació o el medi ambient".

**RAQUEL ALQUÉZAR INVESTIGADORA
DE LES FINANCES ÈTIQUES**

FOTOGRAFIA: Carla Moral

"S'ha demostrat que les experiències de finances ètiques funcionen, encara que, de moment, sigui a petita escala, dins d'uns límits. Es tracta de difondre més el model i, en aquest sentit, les mobilitzacions de les a-campades sorgides arran del 15-M han estat una oportunitat molt bona".

**MICHAEL ALBERT CREADOR DE LA TEORIA
DE L'ECONOMIA PARTICIPATIVA (PARECON)**

FOTOGRAFIA: Àngel Monlleó

"L'actual divisió empresarial del treball desvirtua l'autogestió. Existeix un sector del 20% de la població que acumula recursos i coneixements (directius, advocats, metges, enginyers...) que li ofereixen aspiracions, mentre que la gran majoria de la població –l'altre 80%– fa tasques molt poc empoderadores. Amb una nova divisió del treball, tothom parteix d'una bona posició per participar i contribuir econòmicament a la societat".

MAYO FUSTER ESTUDIOSA DE LA WIKIPEDIA

"Els propers anys, vorem un increment del conflicte entre el moviment per la cultura lliure i el model econòmic de les patents i els drets propietaris. És un conflicte que no sols té relació amb Internet i la cultura, sinó també amb la investigació, les llavors, la biotecnologia, etc... i que té moltes implicacions geopolítiques. Però, òbviament, un dels camps de batalla principals serà Internet i la lluita per aconseguir que la xarxa continue existint com l'hem coneguda, perquè hi ha gent que vol que desaparega. Una solució seria que la provisió d'infraestructura d'Internet passés a ser pública, que se'n garantís la neutralitat i que es posés un fre a les activitats de les grans corporacions".

**JOSÉ LUIS CORAGGIO ECONOMISTA
I INVESTIGADOR SOCIAL ARGENTÍ**

"Aquesta altra forma d'entendre l'economia la trobem en una constel·lació de pràctiques basades en la solidaritat i constituïdes com a cooperatives, mutualitats, xarxes d'ajuda mútua, finances solidàries, monedes socials, associacions camperoles, treballs comunitaris, gestió de béns comuns...".

**GILLES-ÉRIC SÉRALINI INVESTIGADOR
SOBRE ELS RISCOS DELS TRANSGÈNICS**

"L'enginyeria genètica és com un ganivet. Amb un ganivet, pots tallar aliments o matar el teu veí. Amb l'enginyeria genètica, pots fer ambdues coses, ajudar persones diabètiques o matar persones perquè està produint plantacions transgèniques amb pesticides, que després subministres a la població. La culpabilitat resideix en l'ús i la manca de control".

PATRICIO GUZMÁN DOCUMENTALISTA XILÈ

"Sempre hem d'idear coses impossibles perquè sí que es poden fer i, si no es poden fer del tot, potser sí un 10% i això ja és suficient".

MARI LUZ ESTEBAN ANTROPÒLOGA SOCIAL

"La idea de moments especials que poden durar poc, el fet de treure transcendència a l'amor, m'ha interessat molt. Tractar d'entendre que pot haver-hi una relació en un moment determinat o un encontre amb algú que és fonamental en la vida, tinguis relacions sexuals o no en tinguis, hi hagi més intimitat o menys. Però tu saps que aquest instant és tan important com els que pots haver viscut amb qualsevol de les parelles que has tingut. A mi m'interessa molt qüestionar la classificació clàssica de l'amor que, entre altres coses, serveix per posar la parella a la cúspide, com si fos el més important".

TIM JACKSON ECONOMISTA

"Ens hem de plantejar quines empreses existeixen i quina classe d'activitat fan dins de l'economia. S'hauria de passar de la producció massiva de béns materials –que ha estat la base de la nostra economia en el passat– a la provisió dels serveis que necessitem per viure: educació, sanitat, serveis socials, oci...".

"Les dificultats vénen quan l'economia es basa en el deute, perquè això fa que s'hagi de créixer constantment per poder retornar els diners més endavant; i així no es pot sortir mai del cercle viciós".

**PEPE BEÚNZA, RAFA RODRIGO,
JOAN GUZMÁN I JORDI AGULLÓ
OBJECTORS DE CONSCIÈNCIA**

"És vergonyós el fet que, amb la quarta part de les despeses en armament, podríem resoldre els problemes bàsics de tota la humanitat: habitatge, menjar, salut, aigua... Que comencin les retallades militars, és el primer que hauríem de fer".

"S'hauria de fer un dia general de presa i ocupació de tots els habitatges buits, organitzat des de la societat civil, el 15-M, les associacions de veïns. Multiplicar l'efecte. Hi ha les bases per a una gran conquesta, hi ha una gran riquesa que es perd perquè no s'ajunta. Aquí resideix el gran repte".

MIGUEL BRIEVA ARTISTA GRÀFIC

FOTOGRAFIA: Jordi Borràs

"El micromecenatge és un bon camí, es tracta de canviar una mica les regles del joc i aprofitar-nos de les eines que ho poden fer possible. És al·lucinant, tu pots escriure un llibre, dissenyar-lo, maquetar-lo i penjar-lo a Internet, igual que amb la música i el cinema. El talent aflora dins d'aquests marges, fora de les grans corporacions".

L'escamot dels qui mai no reculen

Els comerços, bars i restaurants de Barcelona estan dominats per escamots d'escandinaus joves i atlètics. Els seus pares s'organitzen al voltant del grup de pressió Erasmus For Ever. Els bulldòzers i les grues avancen com posseïts per tots els barris de la ciutat eliminant al seu pas tot vestigi del passat i construint un nou món més veloç, més alt, més fort. Sobre tot més net. Una Guàrdia Urbana convertida en Guàrdia de la Urbanitat controla que els nens i nenes es converteixin en ciutadans com cal, cívics i complidors.

També existeix una mena de club exclusiu per cleptòcrates. És un lloc d'aquests on tothom es reconeix però només es saluda amb monosíl·labs. Els negocis es tanquen aquí, s'hi fan tractes... Malgrat que això bé podria ser, també, un dels molts rumors que investiga la Brigada dels Antirumors —una secció dels Boixos Nois que vetlla pels interessos del citat club.

Diuen que, fins fa pocs mesos, ell en formava part. Ningú no ho pot assegurar, però és cert que tampoc ho ha desmentit la seva àvia quan el becari del diari *Ja mateix* li ho ha preguntat, atònit davant la pell arrugada que, a la nota a peu de foto, ha qualificat d'abjecte: "Montserrat-Ying mostra el pis on va néixer el seu nét avui fa exactament 30 anys, quan un cos infame com el seu era comú als carrers de la ciutat".

L'adorable àvia d'ulls esquincats mostra, a la foto, aquell saló farcit de figuretes coentes de Lladró i l'últim piano del país amb dues tecles clarament desgastades per la reiteració: "la" i "sol", al centre del teclat. Sobre l'eco tenebrós del carrer es clivella el silenci amb una melodia que ha esquivat la influència de l'inhibidor de somnis. Salten, de terrat en terrat, quatre notes negres: "la, la, sol, la". I la gent —a les cases— bateja cada nota: "re-vo-lu-ció, re-vo-lu-ció, ...".

Pobra àvia, que, en cinc minuts, un dos tres quatre cinc, com les cinc campanades de quan són les cinc i la xocolata

bull i l'ensaïmada s'escalfa sobre la cuina econòmica, no tan sols va veure que el món canviava i tornava lleig, sinó que es va quedar plantada davant la porta en veure el netet, sant perllongament del bon fer i del bon menar, enclenxinat, encorbatat, plastificat, fet evangeli, armat i arnat, que sortia a fer profit i a fer la mort i a fer negoci.

Els ulls serens de l'àvia han estat impenetrables a les preguntes de l'aprenent de periodista. No, ella no en sap res, del seu nét, avui fa cinc mesos que no en té notícies, i no, mai no ha sabut a què es dedicava exactament. La impotència del becari, que encara no té prou trajectòria per farcir la notícia amb palla retoricoperiodística, escomet amb ràbia el somriure arrugat de l'anciana: "Ni vostè ni aquesta casa haurien de continuar existint. Sou la vergonya d'aquest país". Ella acarona amb la mà la paret que té més a prop, com si volgués continuar protegint-la encara, després de tants anys, i se li escalfa a dintre l'orgull de la batalla guanyada que convertí aquell raconet de ciutat en una Gàl·lia d'Uderzo i Goscinnny, inexpugnable. Com les seves arrugues. Com el seu silenci tenaç.

Calla i somriu perquè sap que en aquell precís moment el seu nét, espia enclenxinat i capitost de la re-vo-lució, introdueix un virus destarotador al servidor central d'Erasmus For Ever que inutilitzarà tota l'organització —bulldòzers, comptes corrents, noves urbanitzacions, títols universitaris— i la convertirà en la riota mundial dels guiris, que se'n tornaran amb la cua entre cames a les seves terres fredes i perfectes, nord enllà. Com deia aquella cançó de la joventut de la Montserrat-Ying: tot torna a començar.

*** L'inici del text forma part de la sinopsi del llibre de Sebatjà Jovani "Emet o la revolta"**

*** Relat col·lectiu de: David Caño, Mireia Calafell, Feliu Ventura, Carles Rabassa, Sònia Moll, Martí Sales (per ordre d'aparició de cada paràgraf)**

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

MASS-MÈDIA · VAGA D'INFORMACIÓ

La cobertura general de la vaga exclou informacions rellevants i se centra en CCOO i UGT i en els incidents

Al tancament d'aquesta edició de la DIRECTA, ja es podien constatar alguns temes que han estat exclosos dels mitjans de comunicació durant la cobertura de la vaga general. Gairebé totes les edicions digitals es van fixar en el consum elèctric a l'Estat espanyol per fer baròmetres de seguiment, un fet curiós que fins i tot ha estat criticat per diversos grups polítics, ja que alguns ajuntaments del PP haurien encès l'enllumenat expressament per alterar la xifra. Sigui com sigui, aquest aspecte va ser notícia i no ho va ser, per exemple, el nombre de persones ferides arran de les diverses actuacions policials. Un cas és el del jove ingressat a l'UCI després de ser agredit per l'Ertza-intza a Vitòria, que va passar desapercebut fora de territori basc. Però no cal anar tan lluny, també es van obviar les agressions que van rebre tres redactors de Vilaweb Sabadell, una de les quals va ser obligada a restar de puntetes durant vint minuts mentre un Mosso d'Esquadra li retorçava el braç i li deia "aguanta com un home". De gent ferida, no n'hi va haver. De fet, no hi va haver ni càrregues policials si

ens fixem en el Telenotícies Migdia de TV3, que parlava de situació de "normalitat", mentre les xarxes socials bullien amb comentaris com "caos i batalla campal".

Una altra situació que tampoc va existir són les coaccions a treballadores perquè no fessin vaga. És sabut que diverses empreses van amenaçar les treballadores amb l'acomiadament si se secundava la vaga, però aquest tema tampoc no es va tractar. Òbviament, els aldarulls i la gent que volia treballar i no va poder van comptar amb espais extensos als mitjans. *8 al dia* se'n va fer un fart: va arribar a repetir fins a vint vegades el vídeo de l'agressió a un comerciant i va presentar una curiosa tertúlia amb dos joves contraris a la vaga.

Vaga als mitjans

Just el dia anterior a la vaga general, es va produir la vaga de les treballadores de mitjans de comunicació. Entre les més concorregudes, van destacar les de la plantilla d'*El País* i *La Vanguardia*, on se situava el seguiment en el 80%, i també la d'*El Periódico*, que va arribar al 90%, segons informava el comitè d'em-

Marques dels cops de porra rebuts per una periodista de Vilaweb a Sabadell

presa a través d'un *tweet*, on recordava que el diari no informava d'aquesta situació. La Federació de Sindicats de Periodistes parlava d'un suport del 70% a la resta de la premsa escrita de Catalunya. Per la seva banda, les rotatives on s'imprimeixen aquests diaris també van donar un suport destacat a la vaga i, en conseqüència, els periòdics van arribar amb escassetat als seus punts

de venda habituals, sobretot als de fora de Barcelona. Va passar el mateix al País Valencià, on, tot i que les edicions es van afanyar a tancar més aviat, tampoc van arribar a gaires quioscos. De fet, a Madrid, el president de la Confederació Nacional de Venedors de Premsa, Juan Viciosa, assegurava: "No hi ha premsa a cap quiosc de Madrid, no han reparat res, només les subscripcions a

domicili". Pel que fa a les edicions digitals, destaca la vaga total a Público durant el dijous.

Per la seva part, a Catalunya Ràdio i TV3, la vaga es va produir el mateix 29 de març, amb uns serveis mínims pactats que eren perfectament constatables, ja que trencaven completament la programació habitual. Als mitjans autonòmics del País Valencià, es va viure una situació força similar. A RTVE, els serveis mínims van comportar que només treballés un 15% de la plantilla.

Premsa Internacional

Com és habitual, la distància aporta perspectiva; això és el que es desprèn, una vegada més, de la premsa internacional. Alguns dels principals rotatius mundials sí que es van fixar en els incidents per a les imatges principals, però els titulars van aportar molts més elements de context. *Le Monde*, per exemple, ressaltava la recessió i el dèficit i *The New York Times* i *Wall Street Journal* parlaven de resposta a les mesures d'austeritat. En general, la línia d'enfocament va ser de vaga majoritària en situació de crisi i ambient de rebuig per les reformes.

TELEVISIÓ

TV3 en contra del tancament d'una acadèmia militar

Aquesta setmana s'ha conegut que el Ministeri de Defensa podria ordenar el tancament de l'Acadèmia General Bàsica de Suboficials de Tàlarn, al Pallars Jussà. Sens dubte, doncs, es tracta d'una retallada més. Ara bé, en aquest cas, la

xifra que s'estalviaria no resulta rellevant. Si més no, aquest és el criteri que s'ha aplicat des de la redacció d'informatius de TV3. De fet, la notícia que se'n va fer el dimarts 27 no parlava de la despesa que genera ni aportava cap altre argument en contra d'a-

quest tipus d'instal·lacions. La del dimecres tampoc. Diverses fonts mostraven el seu malestar pel tancament de l'acadèmia. Per exemple, un llibreter que assegurava que, al seu establiment, hi assistien molts militars i, per tant, si marxaven, en sortiria

perjudicat. És a dir, en aquest cas, només va importar una part de les conseqüències econòmiques del tancament. De la mateixa manera, altres persones i càrrecs polítics de la zona expressaven al seu malestar. Com en tot conflicte, hagués estat

convenient oferir diversitat d'opinions, però no n'hi va haver. Ni tan sols les persones responsables de la mesura van comptar amb cap espai. Hi ha algunes retallades que són dolentes i prou, això és el que vol dir TV3. RE-DACCIÓ

FREQUÈNCIES LLIBRES

Ràdio Bronka 104.5FM (també 96.6FM de 00h. a 14h.) Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | **Contrabanda** 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | **Ràdio Línea IV** (només web) Barcelona www.radiolinea4.net | **Ràdio Pica** 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | **Ràdio RSK** 107.1FM Nou Barris (Barcelona) www.radiorsk.info | **Ràdio Trama** 91.41FM Sabadell www.radiotrama.net | **Ràdio Kaos** 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrasa.net | **Postscriptum Radio** (només per internet) Terrassa www.postscriptumradio.org | **Ràdio Pinsania** 90.6FM Berguedà www.radiopinsania.wordpress.com | **Ràdio 90** 101.4FM Olot www.r90.org | **Ràdio Klara** 104.4FM València www.radio-klara.org | **Radio Malva** 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | **Radio Aktiva** 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | **Radio Mistelera** 100.8FM Dénia - La Xara www.lamistelera.org

Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | **Sants TV** <http://sants.tv>
Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

Selecció d'alguns programes de LaTele. Podeu consultar la graella sencera o veure tots els vídeos a www.latele.cat. Emetem des de Plaça Espanya fins a Sant Pol de Mar al CANAL 37 DE LA TDT. Resintonitza la teva tele per trobar-nos!
CADA NIT A PARTIR DE LES 20H30 NOUS PROGRAMES!

DILLUNS: 22h. L'Entrevista
DIMARTS: 22h. Docu...mental&Gènere
DIMECRES: 21:30h. Programa d'Horitzó TV

DIJOUS: 22h. Y tu qué miras gilipollas?
El programa de punk de LaTele
DIVENDRES: 21h. Programa de l'aigua

DISSABTE: 21h. La Xerrada
DIUMENGE: 23h. Zienzia i Zpiritu.

Som a Sants,
al servei
de les cooperatives

c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 82
www.cooperativestraball.coop

entitat cultural i esportiva
Tlf. 93 896 1200
ger.entitatger.cat
www.entitatger.cat
Ribes (Garraf)

El portal
dels moviments
socials del Camp

www.pobleviu.cat

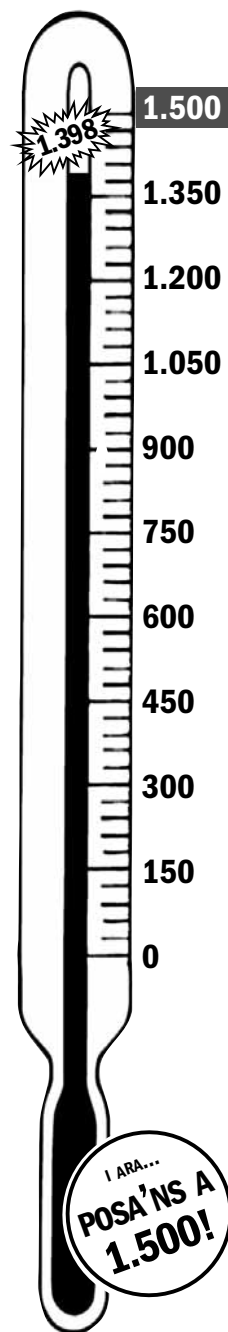
COL·LECTIU RONDA
assessorament JURÍDIC
a PERSONES i entitats
d'economia SOCIAL
www.cronda.coop

terra d'escudella
Per reserves
truca al
93 422 16 13
C/ Premià, 20 baixos, Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

, espai directa

SUBSCRIPTÒMETRE

COMPLEMENT DIRECTA*

Noves incorporacions al club!
MARÇ

LES NOVETATS I LA RESTA DE SERVEIS A www.setmanaridirecta.info/complement-directa

ATENCIÓ: OFERTA AMPLIADA FINS EL 23 D'ABRIL:

Si et subscrius* a la Directa,
per només 5 euros* més,
tindràs el llibre #RT15M

LES 10 PRIMERES EL TINDRAN DE FRANC

*NOMÉS SUBSCRIPCIONS ANUALS *MÉS DESPESES D'ENVIAMENT SI N'HI HA

PUNTS DE VENDA:

BARCELONA, GRÀCIA: Llibreria Aldarull · Martínez de la Rosa, 57 | Cap i Cua · Torrent de l'Olla, 99 | Infoespai · Plaça del Sol, 19 | Taifa · Verdi, 12 | Papereria Cercles · Bailen 201 | Quiosc Punt i Coma · Guillem Tell, 29 | Estanc · Roselló amb Castillejos. **EIXAMPLE:** Quiosc Manu · Nàpols-Roselló. **CLOT:** CSO La Revol·tosa · Rogent, 82. **SANT ANDREU:** Bar La Lira · Coroleu, 15 | Quiosc Comerç · Plaça Comerç | Quiosc Rambla · Fabra i Puig, 10 | Ateneu Llibertari del Palomar · Coroleu, 82. **NOU BARRIS:** Ateneu Popular de 9 Barris · Portlligat, 11-15 | Can Basté · Passeig Fabra i Puig, 274. **CIUTAT VELLA:** Xarxa Consum Solidari · Pl. Sant Agustí Vell, 15 | El Lokal · Cera, 1 bis | La Rosa de Foc · Joaquín Costa, 34 | Logofobia · UB Raval, dimarts de 10h a 18h | Quiosc Colom · Rambles | Etnomusic · Bonsuccés 6 | Quiosc Tallers · Rambles | Quiosc Canaletes · Rambles. **SANTS:** Centre Social de Sants · Olzinelles, 30 | Espai Obert · Violant d'Hongria, 71 | La Ciutat Invisible · Riego, 35 | Terra d'Escudella · Premià, 20 | Teteria Malea · Riego, 16 | Quiosc Can Mantega · Joan Güell amb Can Mantega | Quiosc Cotxeres · Sants, 79 | Quiosc Francisco · Vilar-dell | Coop57 · Premià, 15. **BELLATERRA:** Quiosc de Ciències de la Comunicació. **BERGA:** Llibreria La Mafalda · Plaça Viladomat, 21. **CALDES DE MONTBUI:** Quiosc del Caprabo · Av. Pi i Margall, 183 | Papereria Can Rosell · Av. Josep Fontcuberta, 118. **CARDEDEU:** Quiosc del Centre · Ctra. de Cànoves, 4. **ESPLUGUES DE LLOBREGAT:** Ubud Artesania · Mestre Joaquim Rosal, 22. **GIRONA:** Llibreria Les Voltes · Plaça del Vi, 2 | Quiosc · Plaça Catalunya | Logofobia · UdG, dijous de 10h a 18h. **GRANOLLERS:** Llibreria La Gralla · Plaça dels Cabrits, 5 | Anònims · Miquel Ricomà, 57 | El Racó Ecològic · Roger de Flor, 85. **L'HOSPITALET DE LLOBREGAT:** Quiosc · Plaça del Repartidor. **IGUALADA:** Llibreria Llegim · Ptg. Capità Galí, 4. **LLEIDA:** Ateneu La Maranya · Parc, 13 | Biotiga · Ramon Llull, 6 | Espai Funàtic · Pi i Margall, 26. **MATARÓ:** Llibreria Robafaves · Nou, 9. **MANRESA:** Moe's · Joc de la Pilota, 9. **MOLINS DE REI:** Llibreria Barba · Rafael Casanova, 45. **PALMA DE MALLORCA:** Llibreria Mallorca · Església de Santa Eulàlia 11. **EL PRAT DE LLOBREGAT:** Quiosc Piscis ·AVINGUDA Montserrat, 45. **RIPOLLET:** El Local · Monturiol, 32. **SABADELL:** Can Capablanca · Comte Jofre 30. **SANTA COLOMA DE GRAMENET:** Associació Cultural Popular Aramateix · Montserrat 3. | La Krida · Sicília, 97. | Llibreria Distrivinyes · Sant Ramon, 22. **SANT BOI DE LLOBREGAT:** Ateneu Santboià · Av. Maria Girona, 2. **SANT FELIU DE LLOBREGAT:** Teteria Índia · Jacint Verdaguer, 9 | Ateneu Sanfeliuenc · Vidal i Ribas, 23. **SANT JOAN DESPÍ:** Kiosk Dot · Pg. Canal s/n amb Av. Barcelona. **SANT PERE DE RIBES:** Llibreria Gabaldà · Plaça de la Font, 2. **LA SEU D'URGELL:** Llibreria La Llibreria · Sant Ot, 1. **SOLSONA:** Llibreria Cal Dach · Sant Miquel, 5. **SITGES:** Quiosc Can Jornet · Major, 8. **TARRAGONA:** CGT Tarragona · Rambla Nova, 97-99, 2n pis. **TÀRRAGA:** Fem cadena · Av. Raval del Carme, 81. **VALÈNCIA:** Café Tendur · Historiadora Sílvia Romeu, 6 | Llibreria Sahiri · Danzas, 5 | Bar Terra · Baró de Sant Petricó, 9 | Sodepau · Carnissers 8. **VILADECANS:** CSO Els Timbres · Av. de la Generalitat, 27 | Llibreria Els Nou Rals · Sant Joan, 19. **VILAFRANCA DEL PENEDÈS:** La Fornal · Sant Julià, 20.

Nom..... Cognoms..... Edat.....

Adreça.....

Població..... Codi Postal.....

Correu electrònic..... Telèfon.....

Quota: Ordinària ☐ 75 euros | Semestral ☐ 40 euros | Solidària ☐ 150 euros | Altres ☐ euros

Forma de pagament: Domiciliació ☐ (escriu a sota el número de compte corrent) / Ingrés ☐

*Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any

Si ☐ No ☐ Vull rebre informació de qüestions relacionades amb la Directa

Com has conegut la Directa?.....

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

EL CANADÀ • LA TRANSNACIONAL MINERA HUSBAY MINERALS AFRONTA TRES JUDICIS ALS TRIBUNALS CANADENCS

Una empresa minera és jutjada per assassinats i violacions a Guatemala

Marcelo Rivera (Grup d'Anàlisi dels Impactes de la Minería)
Barcelona

Hudbay Minerals, amb seu a Toronto, afronta tres judicis al Canadà per la seva responsabilitat en assassinats i violacions a El Estor, al nord-est de Guatemala, on pretenia desenvolupar una mina de níquel.

L'onze de setembre de 2009, Adolfo Ich, professor i líder comunitari, va convocar diferents instàncies del govern guatemalenc per reafirmar la profunda connexió històrica, cultural i espiritual del seu poble amb les seves terres i per exigir la renúncia a l'explotació minera en una regió assetjada per l'expansió dels cultius d'agrocombustibles. Dues setmanes després, durant les protestes originades per la visita del governador del departament d'Izabal, Adolfo va ser cridat pel cap de seguretat de l'empresa, aparentment, per negociar. Ell hi va accedir i, llavors, segons consta a la demanda interposada als tribunals, va ser apallissat, apunyalat amb un matxet i assassinat d'un tret al coll. Altres set persones de la comunitat van resultar ferides de bala.

A més de mines a l'Amèrica del Nord, Hudbay Minerals té concessions d'exploració a Colòmbia i Xile

Malfiant-se del funcionament de la justícia guatemalenc i amb el suport de diverses organitzacions canadenques, la vídua d'Ich, un dels ferits -paraplègic arran de les ferides sofertes durant els incidents esmentats- i onze dones violades per les mateixes forces privades de seguretat el 2007 han decidit presentar denúncies contra la transnacional davant els tribunals canadenques.

El conflicte es remunta als inicis de la llarga guerra civil que va sacsejar el país entre 1960 i 1996. Després que la canadenca INCO aconseguís la concessió minera en terres agrícoles ancestrals dels Mayas Q'eqchi, la població local va ser desallotjada per ordre del govern militar. Diversos membres de la seguretat privada de Hudbay Minerals

El servei de seguretat de la minera canadenca Hudbay Minerals va assassinar Adolfo Ich Chamán, al centre de la imatge, el 2009

La Unión, comunitat d'Adolfo Ich, viu sota l'amenaça dels projectes miners i l'expansió dels cultius d'agrocombustibles

van participar a les massacres com a integrants dels grups paramilitars o de l'exèrcit.

El 2004, HMI Nickel va comprar l'explotació -que només ha estat activa durant dos anys- i, quatre anys més tard, es va fusionar amb Hudbay. L'any 2006, una agència de l'ONU va dictaminar que Guatemala havia violat el dret internacional en atorgar drets miners sense consultar les comunitats originàries i, el setembre del mateix any, aquestes van ocupar part dels terrenys d'on havien estat desallotjades dècades abans. Hudbay al·lega que, des de la seva incorporació al projecte no hi ha hagut desallotjaments violents, que ha creat infraestructures per la

comunitat i que té el compromís de negociar. Però el compromís només va durar fins l'agost de 2011, quan van vendre el projecte a Solway Group, una companyia russa amb seu a Xipre, per 170 milions de dòlars, un 37% del preu de compra. S'estima que el projecte necessita una inversió de 1.000 milions de dòlars addicionals.

A més de mines a l'Amèrica del Nord, Hudbay Minerals té concessions d'exploració a Colòmbia i Xile i un permís d'explotació al departament de Cusco, al Perú, on també mantenen una disputa sobre la propietat d'una finca de 350 hectàrees riques en pastures amb la comunitat local.

El camí llarg i tortuós de la justícia Al Canadà, diverses organitzacions lluiten, des de fa més d'una dècada, per aconseguir que les transnacionals amb seu al país siguin jurídicament responsables de les conseqüències de les seves activitats. El 2005, després d'aconseguir portar l'assumpte al Parlament, on una comissió va redactar un informe amb recomanacions prometedores, el lobby miner va imposar l'estratègia dels codis de Responsabilitat Social Corporativa, sota el principi que només han de respondre davant del seu accionariat i davant de les autoritats locals. Per l'economia canadenca, la mineria és un sector estratègic que es troba prou còmode al

país; tant, que el 60% de les empreses mineres del món hi tenen la seva seu principal. Davant l'ambient de conflictivitat creixent amb les comunitats de mig món, el darrer gest còmplice de l'executiu de Toronto ha estat l'impuls d'un ambiciós programa de resolució de conflictes. Els moviments camperols peruans, però, ja l'han rebutjat perquè el diàleg que proposen parteix de la inevitabilitat de l'explotació minera. Malgrat les dificultats, dues proposicions legislatives han intentat obrir-se camí els darrers anys. La C-300, prou moderada en les seves propostes sancionadores, però rebutjada per un marge molt petit el 2010, va aconseguir estendre el debat als mitjans de comunicació. La proposició més contundent, la C-354, que permetria la demanda per violacions de drets humans, laborals, o ambientals a l'estranger, va tenir menys èxit, però, l'octubre de 2011, va ser rebatejada i reintroduïda al procés d'admissió.

Encara que amb una base legislativa insuficient, les iniciatives judicials també insisteixen. Des de 1997, els tribunals han rebutjat la seva competència en quatre casos, tres d'ells relacionats amb operacions mineres a la Guyana, l'Equador i el Congo. Però, l'evidència repetida de la debilitat dels sistemes judicials dels països d'origen de les demandants fa multiplicar les veus que demanen canvis legislatius. Mentre aquests no arriben, l'impacte mediàtic de les demandes aconsegueix, almenys, l'abandonament de projectes o la caiguda de valors borsaris.

Potser l'índex d'impunitat a Guatemala, xifrat en un 99,75% per un informe de Human Rights Watch de 2011, permetrà que algun dels tres casos pendents aconsegueixi travessar la porta del Palau. De moment, el tiquet d'entrada inclou una factura d'advocats que, tot i que ha estat rebaixada, les parts demandants no poden pagar sense rebre el suport de la solidaritat internacional. És el preu que cal pagar per intentar crear un precedent jurídic cabdal en la lluita contra la impunitat de les grans corporacions.

+INFO

gaiim.blogspot.com
chocversushudbay.com
hudbayminerals.com

, roda el món

MÓN ÀRAB • UNA OPOSICIÓ CADA VEGADA MÉS DIVIDIDA NO ACONSEGUEIX ATURAR L'ESPIRAL REPRESSIVA DEL RÈGIM D'AL-ASSAD

El trencaclosques sense encaix de Síria

Marc Almodóvar
El Caire

Ja fa més d'un any que va esclatar l'espurna revolucionària a Síria, després de la repressió irracional del règim d'al-Assad contra un innocent joc infantil a la ciutat de Daraa. En aquesta localitat, la policia va detenir i pegar un grup d'infants que, en sortir de l'escola, cantaven allò que feia setmanes que sentien cridar a la població egípcia i tunisiana a la televisió: "El poble vol tombar el règim". Més de 8.000 víctimes mortals -entre les quals, mig miler d'infants- i 30.000 refugiades després, el cicle repressor del dictador es converteix en una bola de neu que es fa difícil d'aturar i que destapa la complexitat del trencaclosques regional i les contradiccions habituals de les potències occidentals.

Els darrers intents diplomàtics de Kofi Annan, l'enviat de les Nacions Unides i de la Lliga Àrab a Síria, per posar fi a la violència semblen sumar-se a la llista de fracassos de les històriques sancions i campanyes de monitoratge de la Lliga Àrab. El règim d'al-Assad, però, es troba acorralat. Sembla pràcticament impossible que el dictador se'n surti i els càlculs ja es fan en clau temporal per mirar de minimitzar l'augment del toll de sang, que ja és gegantí. Documents de la companyia d'intel·ligència americana Stratfor filtrats recentment per Wikileaks han revelat moviments de la cúpula iranianiana per reajustar-se a una hipotètica Síria sense Assad i mirar de trobar la sortida menys dolorosa per als interessos de Teheran, que ha estat acusat per l'oposició d'haver estat ajudant el règim de Damasc militarment i econòmicament. L'Iraq, que també va ser assenyalat, recentment va negar haver ajudat el dictador.

Però les morts, de moment, no paren. No hi està ajudant, tampoc, l'enorme fraccionament de l'oposició siriana. Uns enfrontaments que es van escenificar amb el llançament d'ous a les portes de la Lliga Àrab el novembre passat i que, recentment, s'han fet visibles amb destacades dimissions del Consell Nacional Sirià (CNS), enfrontat amb l'anomenada Coordinadora Nacional en Defensa de la Democràcia, que agrupa la majoria de formaci-

El dissabte 10 de març, el president siríà Bashar al-Assad (a la dreta) es va reunir a Damasc amb Kofi Annan, enviat especial de Nacions Unides

ons d'esquerra. Entre els càrrecs dimissionaris del CNS, hi ha activistes amb una trajectòria històrica, com Kamal al-Labwani, que han denunciat un control autocràtic del consell per part dels Germans musulmans sirians. Una divisió política que dona ales al suport de la branca militaritzada de la revolta, l'anomenat exèrcit siríà lliure.

Els intents de Kofi Annan per posar fi a la violència semblen destinats a engreixar una llarga llista de fracassos diplomàtics

Mentre mitjans com Al-Jazira fan esforços per destacar, setmana rere setmana, les minses marxees opositors a Damasc i per denunciar

que les que donen suport al règim són fabricades, és evident que la revolució ha tingut un impacte desigual sobre el terreny. L'atronadora força mediàtica, el desigual greuge regional i l'evident i visual amenaça repressora poden explicar parcialment, però no totalment, una revolució d'intensitats diferents segons les zones del país. Els mitjans ho redueixen a una qüestió sectària, però la presència d'alauites -una minoria poderosa de la qual els Assad formen part- entre els sectors opositors és un fet que cal tenir en compte, com demostra el paper actiu de l'actriu alauita Fadwa Soliman i els seus punyents discursos gravats. Minories com la kurda es troben dividides i s'han produït enfrontaments entre els grups que donen suport al règim i els que s'hi oposen. Al-Assad va mirar de donar concessions històriques al poble kurd per guanyar-se la seva simpatia, com un decret que li assegurava el dret a la nacionalitat, però això no ha garantit la fidelitat d'una comunitat que sembla dividida.

La guerra mediàtica nacional i internacional està jugant un paper clau. Diverses campanyes de denúncia de muntatges han omplert la xarxa i alguns han estat estúpida-ment reproduïts per mitjans occidentals. La més que dubtosa història dels correus intervinguts a al-Assad publicada per *The Guardian* en seria l'exemple més recent. La qatariana Al-Jazira i la saudita Al-Arabiya han estat enormement criticades pel que es considera un tractament excessivament esbiaixat de la realitat, que respondria als interessos de les respectives monarquies. Un tractament que ha influenciat clarament la resta de mitjans occidentals que se n'han alimentat. En el cas d'Al-Jazira, sembla que la manera d'explicar l'anomenada primavera àrab està passant factura a la seva professionalitat, considerada impol·luta fins ara. Ali Hashem, un dels darrers periodistes que han dimisit de la cadena per la cobertura de les revoltes, denuncia que "la cadena està cometent un suïcidí". Mitjans governamentals qatarians situ-

aven l'ajuda mensual de l'Aràbia Saudita i Qatar a l'oposició siriana en, almenys, 85 milions de dòlars. Una ajuda denunciada pel règim d'al-Assad, que afirma que hi ha estrangers combatent al país i que els diners servirien per armar una oposició qualificada de "terrorista" per Damasc. Un qualificació semblant a la que vessen els sectors opositors sobre al-Assad i l'ajuda iranianiana.

Però l'oposició siriana, que lluita contra un règim enganxat repressivament al poder des de fa més de 40 anys, continua fermament decidida a posar fi als dies d'al-Assad al poder. El lògic component islamista i l'interès dels països del Golf en el pastís siríà no són arguments per mantenir al poder un règim pretesament republicà que s'ha transferit de forma hereditària de pare a fill i que, malgrat una discursiva antiimperialista i socialista, ha augmentat les desigualtats socials, ha convertit els deliris orwellians sobre el control polític en un acudit i s'ha mostrat com la millor garantia d'estabilitat pel sionisme a la regió.

zine
aldia 12
Festival de cinema basc a Barcelona

euskal etxea
barcelona

30

Festival de cinema basc a Barcelona

VOS i gratuïtes

Col·loqui posterior amb directors

De l'1 al 30 de març, a l'Euskal Etxea

01 | **Gartxot** | Animació
Col·loqui amb Asisko Urmeneta (director)02 | **Kimuk** | Curtmetratges
Selecció de curts bascos
Al passeig del Born08 | **Next Music Station: Lebanon** | Documental
Col·loqui amb Fermin Muguruza (director)10 | **Azken bidaia** | Documental
El último paso | Col·loqui amb Iurre Telleria i Enara Goikoetxea (directors)14 | **Urte Berri On, amona!** | Comèdia negra | Col·loqui amb Telmo Esnal i Montserrat Carulla (director i actriu)+ info
www.euskal-etxea.cat
blog.euskal-etxea.cat

amb la col·laboració i/o suport de

15 | **Flysch** | Documental
Col·loqui amb Alberto J. Gorritiberea i Asier Hillario (directors)16 | **Arriya** | Drama
Col·loqui amb Alberto J. Gorritiberea (director)17 | **Bertsolari** | Documental
Col·loqui amb Asier Altuna (director)23 | **Bi anai** | Drama
Col·loqui amb Imanol Rayo (director)29 | **Virgen Negra** | Curtmetratges
Col·loqui amb Raul de la Fuente (director)30 | **Mugaldekoak** | Drama
Col·loqui amb Mireia Gabilondo i Fernando Bernues (directors)

MAGRIB · EL PROCÉS D'ISLAMITZACIÓ VA IMPREGNANT TOTS ELS ÀMBITS DE LA VIDA PÚBLICA TUNISIANA

L'auge dels grups salafistes amenaça les llibertats democràtiques a Tunísia

Nora Miralles
redaccio@setmanaridirecta.info

Adéu primavera. Quinze mesos després de la revolució del Gessamí, les pintades contra el règim a les parets de les cases encara perduren, però l'eufòria desfermada pel nou escenari polític obert amb la marxa del dictador Zine al-Abidine Ben Ali s'ha convertit, per a moltes tunisianes, en decepció. El país històricament més laic del Magrib, avui dia governat pel moviment islamista moderat Ennahda -en coalició amb el socialdemòcrata Ettakatol i el Congrés per la República-, la religió comença a impregnar tots els àmbits de la vida pública: el polític, el cultural, l'educatiu i fins i tot l'associatiu. El debat mediàtic està pràcticament copat per qüestions com la inclusió de la xaria com a font de dret en la nova constitució que s'està redactant, mentre els desencadenants econòmics de la revolta -la corrupció del clan Ben Ali, l'altíssima taxa d'atur, l'abandonament de les zones més empobrides del país- continuen intactes. "El país està vivint un procés

El conflicte entre el model de societat islàmica regida per la xaria i el de societat musulmana laica es fa cada dia més visible

d'islamització evident. Els grups religiosos han fet *entrisme* a la majoria d'associacions polítiques i culturals", es lamenta una jove dirigent d'Ettajdid, un dels tres grans partits d'esquerres. "A les escoles, mixtes i gratuïtes des de l'època de Bourguiba -el primer president de la Tunísia independent-, es comença a separar nens i nenes, gràcies a la pressió dels grups salafistes, emparats per

GIULIANA SGRESA

Moltes tunisianes temen perdre els drets conquerits i reclamen garanties al govern del moviment Ennahda

l'Ennahda", afegeix. El conflicte entre el model de societat islàmica regida per la xaria que proposen aquests grups sunnites i el de societat musulmana laica que era el país fins ara es fa cada dia més visible al carrer. Molt perseguits durant el règim de Ben Ali per motius religiosos, però també pel seu tarannà violent, els grups salafistes -amb tan sols 7.000 membres arreu del país- han protagonitzat desenes d'agressions i enfrontaments contra associacions estudiantils, laïques i d'esquerres els darrers mesos i han aconseguit que es jutgés el director de la revista *Attounissia* per publicar la fotografia d'un futbolista tunisià abraçat a un maniquí despullat i el director del canal de televisió Nessma per emetre el film *Persèpolis*, on es mostren dibuixos de Mahoma.

Enfrontaments en nom d'Al·là

El darrer episodi violent va tenir lloc el diumenge 25 de març, quan les participants en una manifestació convocada per l'Associació d'I-mams i el partit Hizb ut-Tahrir -que aposta per construir un únic

Estat islàmic amb tots els països musulmans (Oumma)- van carregar violentament contra membres de l'Associació Tunisiana de Teatre, que celebraven una jornada davant del Teatre Municipal de Tunis. Els salafistes, que havien convocat la seva marxa en suport de l'aplicació de la xaria i de l'Alcorà davant del teatre -un dels escenaris simbòlics de l'activisme contrari a Ben Ali-, van entrar en colera en veure que la presència de l'associació d'artistes els obligava a canviar de lloc. Finalment, els milers de manifestants van iniciar la seva marxa des de la plaça 14 de gener, van avançar per l'avinguda Bourguiba -l'arteria principal de Tunis- i es van tornar a aturar davant del teatre, on van atacar amb pedres i ous les artistes per fer-les fora.

Però, sens dubte, l'acció que ha aixecat més polseguera als mitjans de comunicació del país és l'*affront* a l'*emblème national*, la profanació de la bandera tunisiana, que va tenir lloc fa dues setmanes a la Universitat de la Manouba, prop de la capital. Ja fa mesos

que la Facultat de Lletres ha esdevingut el camp de batalla entre un grup d'alumnes islamistes radicals i les militants del sindicat estudiantil d'esquerres UGET. L'estudiantat salafista, liderat per Mohamed Bakhti (membre del grup armat Soliman i amnistiat pel nou govern d'una condemna de dotze anys de presó), sovint ocupa les aules per protestar contra les suposades sancions que els imposa el degà i per barrar el pas a les dones que no porten el vel integral. El dimecres 7 de març, mentre la UGET convocava l'estudiantat a una assemblea per fer front als islamistes, aquests es van concentrar a les portes de la facultat, on van recitar fragments de l'Alcorà i van apel·lar les creients a defensar aferrissadament la seva religió. Un d'ells, vestit amb la túnica típica afganesa, va decidir grimpar a la garita situada a l'entrada del recinte i substituir la bandera tunisiana -un símbol realment molt protegit i apreciat per la població- per l'emblem salafista, una bandera negra amb lletres blanques que usaven els primers grups d'à-

rabs expansionistes que van envair el nord d'Àfrica al segle VII després de la nostra era.

La doble cara d'Ennahda

Amel Aloui, una alumna de la facultat, va pujar darrere d'ell per retornar la bandera nacional al seu lloc, però el salafista -les imatges, força crues, estan penjades a la plataforma Youtube- la va empenyer daltabaix de l'edifici, fet que li va provocar ferides greus. Tot seguit, els salafistes van carregar amb sabres i ganivets contra l'estudiantat que els increpava i insultava pel que acabava de succeir. L'agressió va deixar cinc persones ferides, dues d'elles en estat greu. Els enfrontaments van durar més de quatre hores.

El més sorprenent és que, malgrat que el rostre de l'agressor va ser difós als mitjans de comunicació i a les xarxes socials, el noi no ha estat detingut i continua deixant-se veure en manifestacions i aldarulls.

Nombrosos col·lectius d'activistes que van protagonitzar la revolució de 2011 acusen el govern actual de permetre als grups salafistes actuar amb total impunitat

Associacions com la pròpia UGET, el partit opositor Ettajdid i nombrosos col·lectius d'activistes que van protagonitzar la revolució del 14 de gener de 2011 acusen el govern actual de deixar fer als grups salafistes amb total impunitat, a més de titllar alguns dels dirigents d'Ennahda, com Rached Ghannouchi, d'antics integristes reciclats.

, expressions

expressions@setmanaridirecta.info

Veus des de la presó

Un projecte cultural reuneix testimoniatges directes de persones preses sota el règim FIES

L'artista Núria Güell s'apropa a les dures condicions que s'apliquen a les presons, a través de mesures especials de control i aïllament, en un projecte on col·laboren persones sotmeses al règim FIES (Fitxers d'Interns d'Especial Seguiment)

Alfonso López Rojo
expressions@setmanaridirecta.info

“Un amic em va donar la idea; escriure un nombre concret de cartes, dotze, per simbolisme, dirigides a diferents persones, reals o imaginàries, amb una línia central, la interpretació personal de diversos sentiments, emocions: l'odi, l'amor, l'amistat, al malalt terminal, a la il·lusió i al misteri, a la vida, a qui vas matar...”. Així comença Juanjo Garfia la seva carta “A los Muertos...”, l'únic tema que -segons ens confessa en el seu escrit- va aconseguir desenvolupar de tot el seu propòsit epistolar enunciat. Així, doncs, el que, per ell, pretenia ser un recorregut pels sentiments humans va acabar convertint-se en una sèrie de cartes destinades als companys morts a la presó.

El règim FIES permet l'aplicació de mesures com l'aïllament a la cel·la i la retallada general dels drets que assisteixen la població reclusa

Testimoniatges tan directes com aquest es poden consultar a l'arxiu creat per l'artista Núria Güell (Vidreres, Girona, 1981) dins el projecte titulat *Aplicación Legal Desplazada #3: F.I.E.S.*, que vol contribuir a donar visibilitat a la situació en què es troben les

Una mostra del projecte que es pot veure a l'espai d'art La Capella de Barcelona

persones preses a les quals s'aplica l'anomenat règim FIES (Fitxers d'Interns d'Especial Seguiment). Aquest règim, un sistema de control especial de les institucions penitenciàries de l'Estat espanyol, s'aplica de fa més de vint anys i es tradueix en l'aplicació de mesures com l'aïllament a la cel·la i la retallada general dels drets que assisteixen la població reclusa.

Accions de denúncia

La iniciativa de l'artista va començar amb l'enviament de 150 cartes a persones preses relacionades amb el règim FIES, on els demanava que li enviessin un poema, un dibuix o una narració com si fos un full de reclamacions de la seva experiència carcerària. Fins ara, ha rebut 69 respostes i les presons li han retornat 23 cartes després de revisar-les. El projecte -iniciat el 2011 i que encara es troba en procés- s'ha anat enriquant amb materials oferts per familiars i també amb aportacions com l'esmentada de Juanjo Garfia, que, tot i que actualment

no és un pres en règim FIES, sí que va ser de les primeres persones que el va patir. De fet, l'etapa que Garfia va passar com a FIES i la relació sentimental amb Marimar Villar -que va conèixer a través d'aquella experiència- van ser els dos elements que van inspirar el rodatge de la pel·lícula *Horas de Luz* (2004).

Amb els testimoniatges reunits, Núria Güell ha diversificat el seu projecte i es proposa dur a terme diverses accions de denúncia i crear un arxiu. La primera acció consisteix en l'enviament sistemàtic de poemes i dibuixos a l'exministre de Justícia socialista Francisco Caamaño, responsable de donar cobertura legal a l'existència dels fitxers especials a les presons. La segona acció és l'entrega de paquets personalitzats, amb còpia del material aportat per les preses, al defensor del poble i a les periodistes responsables de la secció de justícia dels mitjans de comunicació de més tiratge. L'artista també els va convocar a una roda de premsa on

Diversos temes articulen el projecte 'Aplicación Legal Desplazada #3: F.I.E.S.'

van parlar Jorge del Cura, portaveu de la Coordinadora per a la Prevenció de la Tortura, i Amadeu Casellas, que col·labora estretament amb el projecte i que, durant els dos anys que porta en llibertat després de passar-ne 24 a la presó, no ha parat de fer xerrades sobre la situació de la vida carcerària.

Un arxiu ple de vida

D'altra banda, l'arxiu que reuneix tots els testimoniatges recollits s'articula a partir dels diversos temes que es desprenen del contingut dels dibuixos, les cartes i els poemes enviats per les persones preses. *Aïllament, Desarraïment, Represàlies, Tortura o Suicidi* són alguns dels ítems que giren al voltant de la categoria central del règim FIES com a veritable “eix del mal”.

Si les presons sempre fan olor de mort, el que fa que aquest arxiu estigui ple de vida és, precisament, l'aportació directa de les persones preses

L'arxiu es presenta de dues maneres: a través d'una pàgina web i en forma d'instal·lació artística. Aquesta darrera es podrà veure a diversos llocs i, actualment, es pot visitar a l'espai d'art La Capella de Barcelona, dins la mostra col·lectiva *Artesans, construccions col·lectives de*

l'espai social. No obstant això, no hi ha dubte que la solidesa d'aquest projecte, en termes de difusió i d'eficàcia crítica, es troba en la seva versió *online*. I no solament per la gran quantitat de persones a les quals pot arribar a través de la xarxa (i més encara si l'arxiu es va ampliant), sinó, també, perquè aquest mitjà permet superar l'àmbit artístic convencional i institucional, pel qual -en un principi- estava concebut aquest projecte, a través de la figura de l'artista ocupant el rol de mediadora. En aquest sentit, no hi hauria res més lamentable que, algun dia, el projecte acabés formant part del patrimoni estatal o a la casa d'un col·leccionista d'art molt ric.

Si les presons sempre fan olor de mort, el que fa que aquest arxiu estigui ple de vida és, precisament, l'aportació directa de les persones preses. Elles i les seves veus han de ser les úniques protagonistes. Per això, la contemplació dels seus dibuixos i la lectura dels seus escrits fan vibrar amb el seu crit estripat, però també fan vibrar quan, simplement, ens estenen la mà i ens transmeten el desig i la necessitat humana de comunicar.

Arxiu 'Aplicación Legal Desplazada #3: F.I.E.S.'

Arxiu: www.acvic.org/fies
Instal·lació: a la mostra 'Artesans, construccions col·lectives de l'espai social'. Fins el dia 22 d'abril a La Capella. Carrer Hospital, 56, Barcelona.

Dibuix de Giovanni Barcia realitzat a la presó l'any 1998

> Informació i suport a la xarxa

La denúncia de la situació que es viu a les presons hagués estat ben poc o res, si no haguessin existit un bon nombre de plataformes d'informació i suport a les persones preses, nodrides per un voluntariat incansable. L'accés a Internet d'aquestes plataformes ha suposat el creixement exponencial d'aquesta informació. A continuació, us oferim una selecció de links.

SALHAKETA: salhaketa.org
 TOKATA: boletintokata.wordpress.com
 INFOPRISIÓN: infoprisión.com
 ETXERAT: etxerat.info
 SOCORRO ROJO INTERNACIONAL: presos.org.es
 DERECHO PENITENCIARIO: derechopenitenciario.com
 OTRO DERECHO PENAL ES POSIBLE: otroderechopenal.com
 CÁRCEL-TORTURA: carceligualtortura.com
 COORDINADORA PER A LA PREVENCIÓ DE LA TORTURA: prevenciontortura.org
 CHICASSIO: chicassio.blogspot.com.es
 ASOCIACIÓN DE FAMILIARES Y AMIGOS DE PRESOS DE MADRID: afaprema.com

CAMPANYES

Règim FIES, la mort en vida

Alfonso López Rojo
expressions@setmanaridirecta.info

Dins el sistema penitenciari de l'Estat espanyol, els anomenats Fitxers d'Interns d'Especial Seguiment (FIES) van més enllà de la seva funció administrativa aparent i, a la pràctica, responen a tot un sistema de control selectiu de la població reclusa instituit sota criteris com la "conflictivitat" o la "inadaptació" de la persona presa.

Entre les mesures que s'apliquen a les persones incloses al fitxer, trobem l'aïllament a la cel·la durant pràcticament les 24 hores del dia, la restricció de les comunicacions o el trasllat habitual de presó. La duresa, especialment psicològica, a la qual se sotmet a les persones preses ha fet que el règim FIES sigui conegut com "la presó dins la presó".

La duresa del règim FIES ha fet que sigui conegut com "la presó dins la presó"

L'existència del Règim FIES es remunta al final de la dècada dels 80, però a partir de l'any 1991 es va començar a formalitzar per iniciativa del socialista valencià Antoni Asunción, llavors director d'Institucions Penitenciàries del govern de Felipe González. Una altra de les iniciatives d'Asunción durant aquells anys va ser la dispersió i l'allunyament geogràfic de les persones preses respecte a la seva comunitat i les seves famílies, una mesura que encara perdura.

En realitat, les reglamentacions del FIES mai no van passar de tenir el rang de mera instrucció en forma de "circular interna" pseudolegal, situació que obria les portes a l'aplicació arbitrària i a l'exercici de la impunitat. D'altra banda, al llarg del temps, l'existència del fitxer ha passat

per diverses vicissituds legals. Fins i tot va arribar a ser anul·lat pel Tribunal Suprem el 2009, a resultes d'una demanda interposada per l'Asociación de Madres Unidas Contra la Droga. No obstant això, l'abril de 2011, el FIES va tornar a quedar legítim arran de les modificacions del Reglament Penitenciari dutes a terme per l'exministre de Justícia Francisco Caamaño. Una de les modificacions és que es dona cobertura legal a l'existència dels fitxers especials i a les mesures de control que es creguin convenientes en relació a les característiques que s'atribueixin a cada persona inclosa dins els fitxers especials. L'ambigüitat, una vegada més, facilita la interpretació lliure del funcionari de presons i l'aplicació de mesures arbitràries.

Pel règim FIES, hi han passat i hi passen centenars de persones preses. Moltes d'elles ja no són vives per poder-ho explicar. Un dels millors testimoniatges d'aquesta experiència carcerària és el llibre *Huye, hombre, huye: diario de un preso F.I.E.S.* publicat l'any 1997. El seu autor, Xosé Tarrío (1968-2005), reflexionava amb les següents paraules sobre les conseqüències i els objectius d'aquests sistemes de control: "L'aïllament equival a la mort de l'home en relació a la resta de persones, lliures o preses. Allà, l'aïllat s'haurà de crear el seu propi món per sobreviure a la soledat. La imaginació i les fredes parets seran la seva única companyia. Així és com castigava l'Administració, útil botxí de la societat que consentia amb el seu silenci. Així es fabricaven els futurs criminals de demà. Jo, llavors, me'n començava a adonar. Si les sessions d'aïllament no aconseguien socavar la voluntat de l'home rebel, si aquesta no se sotmetia, llavors, aquell càstig podia perpetuar-se indefinidament. Molts homes havien estat emposats cap al suïcidi d'aquella manera; en la mort van trobar l'única sortida d'aquell turment carcerari. Pel que fa mi, no els donaria aquest plaer".

Walden Bello

Food wars

Crisis alimentaria y políticas de ajuste estructural

978-84-92559-36-7 | 288 pàgs.

editorial virus

editorial · distribuïdora · llibreria web
www.viruseditorial.net | www.viruslibreria.net | info@viruseditorial.net

, expressions

CAMPANYES

La creativitat i l'acció com a armes per acabar amb 'el mal'

L'Antic Teatre de Barcelona acollirà diverses conferències, xerrades i tallers d'activistes artístiques d'arreu del món al llarg de cinc dies

Acció de The Clandestine Insurgent Rebel Clown Army, un dels projectes de l'artista i activista John Jordan

Anna Pujol Reig
expressions@setmanaridirecta.info

A través del microfinançament i mitjançant la col·laboració de tothom qui pugui i ho desitgi, l'associació cultural Enmedio, ubicada al Poble Sec des de fa cinc anys, ha organitzat les jornades *Cómo acabar con el mal*. La trobada, encapçalada amb la imatge del malvat Darth Vader, es convoca del 27 al 31 de març. Els primers tres dies, les convidades presentaran els projectes artístics i combatius que han dut a terme en diferents àmbits territorials, tant locals com d'altres països, i que han tingut gran èxit i ressò. Els dos darrers dies, es faran els tallers pràctics amb l'objectiu de materialitzar les idees que hagin anat sorgint al llarg de les diferents sessions. Les jornades pretenen inventar pràctiques d'intervenció social noves i creatives i organitzar dispositius crítics i imaginaris.

Art per la transformació social

A les jornades, hi participaran personatges i associacions que han treballat molt perquè l'art torni a ser una eina de transformació social. Una idea que cobra una importància especial en moments com l'actual, després de la primavera àrab, del 15-M i d'un començament d'any ple de retallades i lleis abusives. Aquesta conjuntura

esdevé una bona oportunitat per donar ales a la creativitat i canalitzar-la en forma d'acció social. El primer dia, podrem escoltar la conferència d'A.F.R.I.K.A groupe (Alemanya), que fa prop de deu anys va escriure el *Manual de guerrilla de la comunicació*, un autèntic best-seller dins el món activista. Les postres les portaran els Biotic Baking Brigade, un grup ecoactivista especialitzat a tirar pastissos a la cara de tots aquells personatges situats al costat del mal. Arran de les seves accions, força gent del món dels negocis i de la política ha provat la seva recepta, per exemple, l'ultraliberal Milton Friedman o Bill Gates. També hi participará l'artista John Jordan (Londres), que, mitjançant la imaginació i el sentit de l'humor, ha estat cofundador del moviment Reclaim the streets (Reclama els carrers) i creador de metodologies d'acció directa tan impactants i descabellades com *The Clandestine Insurgent Rebel Clown Army* (L'exèrcit clandestí i insurgent de pallassos rebels), uns clowns que lluiten contra les armes i l'absurditat de l'autoritat mitjançant la burla i l'humor. Un altre col·lectiu que aportarà la seva sonora reivindicació artística serà Flo6x8 de Sevilla. Després que els bancs comencessin a perfilar-se com els grans culpables de tota aquesta situació, la gent de Flo6x8 va decidir anar a les seues de les

Cómo acabar con el mal

Del 27 al 31 de març
Antic Teatre. C. Verdaguier i Callís, 12. Barcelona
M: L1-L4. Urquinaona
www.comoacabarconelmal.net
www.enmedio.info

sucursals bancàries, posar-se a ballar flamenc com a símbol d'indignació i, tot seguit, penjar el vídeo a Youtube. També es comptarà amb la presència de Not Alternative, un grup d'activistes artístiques i socials de Nova York; el col·lectiu barceloní memetro.net, que sufragava les possibles sancions per no pagar el transport públic mitjançant les quotes de les associacions; el grup argentí G.A.C (Grupo de arte callejero), que utilitza el carrer per deixar empremta de les seves reivindicacions desdibuixant qualsevol límit establert per a la creació; o el col·lectiu Yomango, que ha definit un estil de vida regit pel leimotiv "Yomango, perquè la felicitat no es pot comprar". Així doncs, amb tot aquest grup de ments pensants i actuant, serà molt difícil no començar a destruir o, si més no, a tenir algunes bones idees per lluitar contra el mal!

LLIBRES

Aprenent a autoorganitzar-nos

Una bateria completa d'eines i consells per millorar l'experiència assembleària

Israel Saeta Pérez
expressions@setmanaridirecta.info

Durant aquests darrers mesos i coincidint amb el creixement del moviment del 15-M, hem assistit a una expansió sense precedents de les assemblees arreu i amb una composició i uns objectius molt variats. Si bé algunes han tingut una efectivitat i una capacitat d'atracció de gent realment sorprenent, la manca d'experiència de gran part de la societat amb els mètodes assemblearis, unida a la diversitat i la gran mobilitat de les persones que acudeixen a les assemblees, pot provocar que, en molts casos, es tornin tedioses, l'interès de la gent decaigui i la presa de decisions s'estanqui.

Davant d'aquesta situació, hem de practicar l'autocrítica i no avergonyir-nos: si bé són molts els àmbits on es desenvolupen reunions de tipus assembleari, no existeix una divulgació general de les tècniques que faciliten el seu desenvolupament eficaç. Aquest llibre és una curta guia pràctica que intenta omplir aquest forat i dotar els diferents col·lectius de les eines necessàries per treure tot el suc possible a les assemblees.

La guia se centra en tres nivells d'objectius. El primer, d'eficàcia: que es compleixin les premisses per les quals es va convocar l'assemblea. El segon, de participació democràtica: que totes les opinions i suggerències siguin escoltades i no hi hagi imposicions ni coaccions. I el tercer, de bon clima grupal: que les relacions entre les persones que la integren siguin de cordialitat, cooperació i confiança.

Així doncs, entre altres, es desenvolupen els temes de com preparar-les (ordre del dia, duració de les sessions, organització de l'espai disponible); els diferents tipus de reunions (cadascun amb tècniques pròpies); els processos de presa de

Asambleas y reuniones. Metodologías de autoorganización

Ana Rosa Lorenzo Vila i Miguel Martínez López
Traficantes de Sueños i APES, 2001. Pàgines: 104

decisions consensuades col·lectives; el paper de la moderació (que sovint no es respecta o fins i tot no existeix); com desenvolupar assemblees amb col·lectius nombrosos (que normalment requereixen una informació i un debat previ en grups més petits i un esforç especial en la preparació); la presa d'actes; els mecanismes de resolució de conflictes i frustracions dins del grup, o les tècniques de comunicació efectiva i els mètodes d'autoavaluació per aconseguir una millora constant.

Tenint en compte la seva relativa antiguitat (motiu pel qual no es tracta l'ús de les noves tecnologies en l'organització i la difusió d'informació), el text manté una vigència més que notable. Sovint, les lectures se sorprendran en trobar-se reflectides als exemples que es presenten. En resum, una guia molt recomanable per a tothom que participa assíduament a assemblees, tant si hi té molta experiència com si no.

PROPERAMENT:
JUANITO PIQUETE

LIBRES

Negra, íntima i hipnòtica

‘Un buen detective no se casa jamás’, de Marta Sanz:
una novel·la on tots els ingredients encaixen

L'escriptora Marta Sanz va més enllà de la novel·la negra en el seu nou llibre

Alba Gómez
expressions@setmanaridirecta.info

L'amor no és cap llac tranquil: com la vida, és un lloc perillós. D'aquí neix el títol del darrer llibre de Marta Sanz, *Un buen detective no se casa jamás*, que manlleva de l'escriptor nord-americà Raymond Chandler i que es converteix en tota una declaració d'intencions.

La història de l'excèntric detectiu Arturo Zarco, que algunes lectores ja deuen haver vist passejar a les pàgines de la novel·la *Black, black, Black* (Sanz, 2010), enganxa, absorbeix i hipnotitza. Des de la primera línia fins al darrer punt. Però no des de la intriga pròpia de les novel·les negres, sinó a través d'un univers especial que trenca les expectatives de les lectores. Tot i ser detectiu, el protagonista deixa la lupa al calaix i agafa un mirall per explorar el fons existencial dels personatges, retratar-los d'un costat i de l'altre, rosegant-los perquè les lectures ens els anem empassant suaument. I ho aconsegueix. En aquesta història, no calen *flashbacks* ni filigranes narratives: cada paràgraf il·lumina, cada paraula és inquietant, cada enigma en fa créixer de nous.

El pou és a València

La història passa als ulls d'Arturo Zarco, que, amb el cor trencat, busca refugi a la casa familiar de la seva amiga Marina Frankel, situada en un racó remot de la costa valenciana. Deixa enrere el dolor de l'amor, però aterra en un món encara més asfixiant: el de la família Orts, una família burgesa que s'enfonsa en el terreny fangós del poder, el sofriment, el desamor i el rancor. La saga dels Orts és ben

estranya, tres generacions de bessones univitel·lines, repeteixen, indefectiblement, els mateixos rols i pols: la bellesa i la lletjor, l'ambició i la melangia, el misteri i la doble moral. La perversitat d'aquesta família rica anirà calant fins al final, quan Charly, la minyona de la casa, cansada de tantes mentides, destapi el misteri i faci brollar la sang.

Contes de fades distorsionats

La bella dorment, la madrastra, el príncep, Pep Consciències (Pepito Grillo)... Sanz fa una dissecció dels tòpics dels contes de fades, els passa pel sedàs i els refà: obscens i subversius, però presents. L'hedonisme reprimat, l'incest i l'adulteri són temes que desfilen a la novel·la, juntament amb l'amor, que pren diferents dimensions i que sorgeix de l'absència i de la seducció.

Violència, violència... violència?

Segons Sanz, el mal sol tenir motivacions econòmiques. Per això, a la novel·la, aboca una dosi gran de violència estructural, que s'escola pels racons del casalot, que recorre un riu i la pell dels personatges. Una violència de classe que també esclata en crims. “*A qué temperatura se evapora la maldad?*”, es pregunta el narrador. El llibre està ple de crims que no s'evaporen: són al bell mig del clímax, cap al final, però obren espais grotescos i afegeixen boira a les pàgines precedents. A diferència d'altres novel·les de gènere negre, aquí, els crims són l'excusa per desplegar una proposta literària radicalment personal. Els crims s'expliquen, però les coses realment importants sempre tenen lloc a l'habitació del costat, rere els marges.

Un buen detective no se casa jamás

Autora: Marta Sanz
Editorial: Anagrama. Narrativas hispánicas
Any: 2012. Pàgines: 320

Una partida d'Scrabble

Prosisista brillant, Marta Sanz ens fa l'ullet amb un text ple de referències que, paradoxalment, no s'emmi-ralla en ningú. El seu estil és un crit perfecte, ple d'imatges i metàfores agudes i radiant i amb un lèxic precís i fecund. Però la història pren volada perquè està escrita amb sarcasme i vertebrada sobre una trama original: una mena de partida d'Scrabble on es dibuixen múltiples punts de vista i les lectures entrem al recer de diferents intimitats. Res ni ningú són el que sembla: “*Amparo Orts (...), quizá desprenda una fragancia melancólica que despertará compasión, o un líquido sulfúrico que abrasará la piel de los espectadores. (...) Perfume o veneno?*”.

ZONA LLIURE

EL REBOST

Wok

Joan-Andreu Moll
expressions@setmanaridirecta.info

El wok és una mena de paella tradicional de l'est i el sud-est asiàtic amb una forma molt característica. D'aparença esfèrica, fonda i amb la base estreta i lleugerament ovalada, va arribar a les nostres latituds amb la fama de permetre unes coccions saboroses utilitzant molt poc oli i en un temps rècord.

Així, tot i que el wok també permet coccions més autòctones –podem fregir, sofregir, estofar o cuinar al vapor– la seva forma peculiar resulta ideal per saltejar els aliments i aconseguir un punt de cocció òptim que conserva tot el sabor i, a més, ens ofereix una textura cruixent i deliciosa allunyada de la verdura *potxada* i estovada del sofrit clàssic.

Per aconseguir aquest resultat, només cal tenir presents alguns detalls:

Primer, escalfem el wok buit, que agafi temperatura. Llavors, hi afegim l'oli –molt poquet, tot just un rajolí– i deixem que es calenti bé abans d'afegir els ingredients.

Les verdures, les hem de tenir preparades. Penseu que el wok és força ràpid i, en cas contrari, no tindrem temps de tallar-les. Les afegirem per ordre de cocció –primer, les més dures i de cocció més llarga. És recomenable que els ingredients estiguin tallats a una mida semblant, així asseguruem que tots es couran més o menys igual.

Finalment, cal tenir present que el saltejar en wok s'ha de fer sempre a foc molt fort i sense deixar de remenar, ja sigui amb una pala de fusta o fent saltar les verdures ajudant-nos del mànec. I recordeu que la cocció ha de ser ràpida. En uns minuts tindrem el wok a punt.

Avui, una recepta molt senzilla per posar en pràctica les nostres habilitats amb aquesta eina tan curiosa. Veu-reu que accepta moltes modificacions, per tant, si us falta algun element o us ve molt de gust alguna cosa concreta, no dubteu a experimentar.

Rotllets de primavera

Ingredients: Oblees de paper d'arròs (2 per persona), 1 ceba, 1 pastanaga, 1 gratat de brots de soja, enciam, col de fulla, suc de mitja llimona, cibulet, salsa de soja, oli d'oliva i pebre.

Abans de començar, cal tenir a punt les verdures. Tallem la ceba en juliana fina i la pastanaga en bastonets no massa llargs. Per una altra banda, tallem la col (1/8 d'una peça) en juliana molt i molt fina i la deixem marinar uns deu minuts amb el suc de llimona, sal i oli.

En un wok o una paella amb l'oli ben calent, saltegem la ceba i, de seguida, hi afegim la pastanaga tallada i la col. Ho cuinem tot uns minuts a foc ben fort sense deixar de remenar.

Per acabar, hi afegim els brots de soja i un rajolí de salsa de soja (al gust) i ho cuinem un parell de minuts més. Després, ho retirem del foc i deixem refredar les verdures en un bol. Ho reservem.

Preparem un plat fondo amb aigua freda i hi remullem les oblees una a una –només el temps necessari perquè s'estovin i les puguem enrotllar amb facilitat. Quan les oblees estiguin ben hidratades, les retirem de l'aigua i ja les podem farcir. Comencem per posar-hi una mica d'enciam i, al damunt, les verdures saltejades; llavors, enrotllem l'oblea i ja tenim els rotllets llestos per servir. Els podem acompanyar de salsa de soja o salsa agredolça.

Bon profit.

, agenda directa

BARCELONA

Divendres 30 de març

Primera nit de Bipolar Nights

CSOA La Revoltosa

C. Rogent, 82.

14h Muntatge del xiringuito. 16h

Obertura + brindis i tapes freestyle + fotoretrats + megarifa.

20h Projectes ultrasensorials.

21h Sopador. 22h Subhasta humana.

24h Tancament

Organitza: CSOA La Revoltosa

Més informació:

<http://revoltosa.squat.net/>

Dissabte 31 de març

Actes de mobilització en contra del centre feixista del Clot

10h Assemblea general per continuar la campanya per tancar el centre social nazi

Local de l'AVV del Clot-Camp

de l'Arpa

C. Sibèlius, 3.

12h Cassolada #ClotSenseNazis

C. Independència cantonada-Rosselló Recentment, s'ha descobert l'existència d'un centre social de clara orientació feixista al barri del Clot-Camp de l'Arpa de Barcelona.

En un principi, es deia *Militia*;ara, l'amaguen darrere el nom *Tramuntana*.

Ubicat al carrer Independència 333, el local s'inspira directament en la Casa Pound italiana, que es dedica a captar joves mitjançant l'oferta de música, beguda, activitats esportives, etc. tal com van fer les tropes d'assalt de Hitler als anys 30.

Aquest centre social nazi

està impulsat per dirigents de

Plataforma per Catalunya

(PxC).

Organitza: Organitza: AVV Clot-Camp

de l'Arpa

Mercat de segona mà

De 11 a 19h Sants

Cotxeres de Sants

Organitza:

Demanoenmano

Més informació:

demanoenmano.bcn@gmail.com**Desenes jornades sobre sobirania alimentària i territori**

BARCELONA, 13 i 14 d'abril

Es els espais agraris han estat patint la pressió del creixement extensiu de les ciutats, arran de l'espèculació del sòl que hi ha hagut des de fa dècades. La demanda d'aliments per part de la ciutat, especialment de les grans urbs, també ha estat un factor de pressió sobre el territori, que va produir el trencament metabòlic camp-ciutat a partir del segle XIX. Entre d'altres, la conformació d'un model de ciutat i de consum alimentari urbà moderns, que presenten problemes seriosos de sostenibilitat, ha estat un dels factors que ha contribuït a aquest procés. A les jornades d'enguany es tractaran els problemes que pateixen i produeixen les actuals relacions camp-ciutat i es donaran a conèixer i es debatran les propostes per fer-hi front que han sorgit a l'Amèrica Llatina i a Europa.

Divendres 13 d'abril Conferències 17:30h Inscripcions i entrega de materials 18h Conferència 1: *Agricultura urbana i periurbana: de Cuba a l'Amèrica Llatina*, amb Fernando Funes Monzote, Investigador d'Indio Hatuey (Cuba) i vicepresident de Latinoamericana de Agroecologia (SOCLA). 19:30h Conferència 2: *Territori, sostenibilitat i agricultura* **Dissabte 14 d'abril** Taules rodones 10h Taula rodona 1: *L'agricultura periurbana: possibilitats i límits de la producció d'aliments al voltant de les grans metròpolis*, amb gent de la UB, de l'Adenc i de l'Horta de València. 12h Taula rodona 2: *L'agricultura urbana: horts urbans, espais verds, models de ciutat*, amb gent de l'Amèrica Llatina, representants d'Europa i el cas de Can Masdeu. 16:30h Taula rodona 3: *Consum alimentari, model de ciutat i el seu impacte en el món rural*; amb la Xarxa de Consum Solidari, el Grup de Defensa del Ter i l'Aliança per la Sobirania Alimentària dels pobles Catalunya (ASAC). 18:30h Taula rodona 4: *Agricultura i defensa del territori davant la ciutat*, amb experiències del Parc Agrari del Baix Llobregat, Gallecs, Collserola i els casos d'Eurovegues i dels horts comunitaris. Lloc: Palau Alòs (Sant Pere Més Baix, 55)

Més info: www.xarxaconsum.info**Gran inauguració del ROCO**12h Passi del documental *Encordades*13h Vermut amb *Rojo Cancionero*

14:30h Dinar Popular

16h Karaoke Popular

Tot seguit festa amb punxadiscos

Coneixes el comerç just?

Jornada de suport a la Coordinadora de Ràdios Lliures

A partir de les 17h a l'Edifici #150 C. Almagro 2-4.

Ràdio en viu (emissió en directe *in situ*, amb entrevistes i actualitat sobre els mitjans lliures i altres lluites socials), Mini-marató de cinema i curts sobre ràdios lliures, xerrades i debats.

Activitats realitzades per les companyes del Taller d'autoreparació de bicis Biciòsxs (Mini Bikes, Tall bikes, Top Manta, Tallers etc.)

Hi haurà un sopar popular

22h Concert amb: Radikal Satan (Fr),

L'ocelle Mare (Fr.), Gorilla Roboc i

C. UTTER. En acabar, hi haurà música

fins tard amb els millors Dj de

les ràdios de la coordinadora.

Està previst un bo d'ajut de 4 euros

que inclou participació al sorteig

d'una bicicleta i un CD de regal (a

escollir).

Organitza: Coordinadora de Ràdios

Lliures

Segona nit de Bipolar Nighths

CSOA La Revoltosa

C. Rogent, 82.

14-16h Obertura, bogeria al carrer.

17h Pica pica fritanga. 18h Jazz al

carrer. 20h Guanyador megarifa +

Projectes sensorials II. 21h Sopador

popular. 23h Megaconcert 100

pesos rock and ruina surf. 01h

Tancament

Organitza: CSOA La Revoltosa

Més informació:

<http://revoltosa.squat.net/>**Tercer aniversari CSO La Gordíssima: Cabaret Gordíssim i Festa Moderna**

A partir de les 19h CSO La Gordíssima

ma

C. Pons i Gallarza, 10.

De 19 a 00h Espectacles de Música,

Clown i altres sorpreses.

Tot seguit, Festa Moderna fins que

surti el sol

Organitza: CSO La Gordíssima

Més informació: <http://lagordissima.wordpress.com/>

> CANVIAR • COMPARTIR • PROJECTAR

Envia'ns el teu anunci, màxim 15 paraules, amb el teu correu o contacta a: intercanvis@setmanaridirecta.info

A la Directa **necessitem un telèfon... sense fils!** Si en tens un que no fas servir i ens el pots cedir, avisa'ns a subscripcions@setmanaridirecta.info

Se cedeix terreny de 500m2 aprox. per agro-cultiu al Baix Penedès. Condicions a convenir. cmompeat@yahoo.es

Al Contrainfos de **LaTele.cat** **necessitem alguna persona per fer de community manager.** contrainfos@latele.cat

Projecte de **cooperativa alimentària del Barcelonès** **necessita un congelador.** Es prefereix l'intercanvi o la donació, però també s'hi poden posar diners. Contacte: Roger 663 463 204

Xarxa d'intercanvi a través d'Internet: www.volstens.org

La Directa busca gent que la reparteixi o que vingui a ensorrar els dimecres al matí. A canvi, t'endús la teva gratuïta. Més informació: distribucio@setmanaridirecta.info

> EL TEMPS

DIVENDRES 30

Últim dia de falca anticlònica a la majoria de comarques. Termòmetres molt suaus i quatre núvols a litoral i prelitoral.

DISSABTE 31

Els núvols s'aniran fent més presents d'oest a est i de sud a nord. En general, núvols baixos força trencats i ullades de sol.

DIUMENGE 1

Les capes de núvols es faran més espesses. Estrats i estratocúmul amb vents més humits de component marítim.

DILLUNS 2

Una baixa pressió amb inestabilitat a les capes altes i mitjanes portarà ruixats a les comarques de Ponent i el Pirineu.

DIMARTS 3

Les baixes pressions quedaran estancades sobre la península i generaran núvols i vents humits de llevant i xaloc.

DIMECRES 4

De mica en mica tornarà a augmentar la inestabilitat. Ruixats, tempestes i algunes tamborinades al Pirineu.

Diumenge 1 d'abril

Primer aniversari de LaTele

A partir de les 11h a la plaça del Sol Vila de Gràcia
D'11 a 13:30h Assemblea per la Comunicació Social: presentació dels sòcies i breu informe d'activitats del darrer any (emissions en TDT, nova web, situació legal...). Tot seguit, es plantejarà un debat sobre els camins a seguir: programacions, informació, usos dels espais, lluita legal...!
13:30h. Vermut televisiu

14:30h. Paella
16 a 19h. Concert amb Botellita de Jerez i Los Jij@s del Maiz (rock de Mèxic)

19h: Inauguració del nou plató a La Torna

20h: Màgia amb el Magomón

Actes de celebració del primer any d'emissió en digital de LaTele, actualment al canal 37 del TDT a la ciutat de Barcelona i el Maresme! Amb la mirada sempre atenta als moviments socials dels països catalans, la Tele ja s'ha convertit en un mitjà de comunicació de referència. Actualment, ja són més de quaranta persones compromeses treballant pel projecte, la majoria participants també d'altres col·lectius i entitats socials que formen part de la xarxa de LaTele-ACS. La intenció és continuar creixent, fent-se gran al costat de les persones i dels moviments socials, ja que, com a eina de difusió i de transformació social, és el que vol ser i el que li dóna sentit. És per això que es continua apostant per ser un mitjà horitzontal, comunitari, independent i alternatiu.

Des de l'organització de l'acte, es prega confirmar assistència per a les previsions del menjar

Organitza: Assemblea per la Comunicació Social. Okupem les Ones - LaTele

Més informació: info@latele.cat

Trobada per la difusió de l'Arbre de les Assemblees

11:30h Plaça de Sant Jaume
Organitza: Fundació Randa, Lluís

Jornada Assembleària de la Cooperativa Integral Catalana i primeres Jornades d'Autosuficiència

Del 6 al 9 d'abril, COLÒNIA ECOINDUSTRIAL COL·LECTIVITZADA - CA LA FOU (VALLBONA D'ANOIA)

Amb la idea d'adquirir cada vegada més experiència al voltant de l'autosuficiència com a eina indispensable per trencar amb l'Estat, la Cooperativa Integral Catalana convoca aquestes jornades durant la seva vint-i-dosena assemblea. Busquen persones amb coneixements específics sobre les activitats i les àrees que plantegen a la seva web que tinguin ganes de compartir coneixements. **Programa provisional Divendres 6 d'abril** Assemblea permanent. 17h Assemblea permanent de la Cooperativa Integral Catalana. 21h Sopar **Dissabte 7 d'abril** Jornada d'autosuficiència i presentació de Ca la Fou. 10h Esmorzar 10:30h a 14:30h Tallers i activitats. 14:30h a 16:30h Dinar i esbarjo. 20h Presentació del projecte d'iniciativa col·lectivitzada Ca la Fou. 21h Sopar **Diumenge 8 d'abril** Jornada d'autosuficiència. 10h Esmorzar 10:30h-14:30h Tallers i activitats. 14:30h a 16:30h Dinar i esbarjo. 17h a 19h Tallers i activitats. 19h i més enllà... Sopar, oci creatiu, música, teatre... **Dilluns 9 d'abril** Jornada assembleària. Organitza: Cooperativa Integral Catalana

Més info: <https://cooperativa.ecoxarxes.cat/pg/pages/view/81050>

Maria Xirinacs

Més informació: <http://xirinacs.cat> i info@fundaciioranda.org

DELTEBRE

Diumenge 8 d'abril
Inauguració del Centre Social Autogestionat Lo Maset
14:30h CSA Lo Maset
C. Estació s/n
Dinar i a la nit Rostida popular. Passi del documental *Rivier Movie* i xerrada sobre la situació del Delta. Jocs populars Polet i pintada del mural. Xerrada sobre okupació pel Gaztetxe de Zalla Bilbo. Concerts de nit amb Jamhorns Live, Jah Petit & Good Over Evil Sound System, Dj Xavarria (dubstep i Drum'n), In Roots Sound i Metabole.
Organitza: Assemblea Popular CSA Lo Maset

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Mercat d'Intercanvi

D'11 a 14h
Pl. Pius XII (al costat mercat de Santa Eulàlia)
Organitza: Xarxa d'Intercanvi de Santa Eulàlia
Més informació: <http://intercanvis.net>

EL PRAT DE LLOBREGAT

Dissabte 31 de març
Inauguració de l'Anti
A partir de les 10h
C. Martí i Julià, 8.
Matí de poesia amb Josep Meizoso i activitats infantils. Pilar de castells a càrrec dels castellers de Cornellà. Més tard, concert de folk amb Bixte i els mariachis del Delta. També animació

infantil a càrrec de Globusinas i espectacles de ball amb Fàtima i Lidia.

Per dinar, hi ha programada una paellada popular i gratuïta per a totes. Durant la tarda, hi haurà espectacle de teatre amb l'obra *Muerte accidental de un anarquista*, a càrrec de Proyecto Paralelo.

Organitza: Associació Joves Alternatius al Prat
Més informació: mercatnegre@hotmail.com

VIC

Divendres 30 de març

Xerrada i taula rodona

16h Edifici El Sucre
Xerrada *Energia en el món local*. Es parlarà dels temes següents: Primes i autoconsum, a càrrec de Manel Romero, soci i director tècnic de l'empresa Sud Energies, empresa de la comarca d'Osona especialitzada en energies renovables; Dejeccions ramaderes i energia, a càrrec de Bélen Covelo; Enginyera Agrònoma de formació, propietari d'una consultoria dedicada al medi ambient, especialitzada en el biogàs i l'aprofitament energètic de les dejeccions ramaderes de petit format; Som Energia: cooperativa de producció i consum energètic, a càrrec de Marc Vives. Especialista en energia solar tèrmica i soci actiu de Som Energia.

A les 18:30h Taula rodona: Mercats de proximitat. Una alternativa viable per a la pagesia local, amb Marcel Tarrés (Mercat dels pagesos de Sabadell), Josep M. Gamisans (pagès de verdura ecològica de La Guixa), Gemma Safont (directora tècnica del Consorci de Gallecs) i Lola Puig (Món Empordà, mercats setmanals itinerants producte local-ecològic).

Organitza: Grup de Defensa del Ter, Agència Local de l'Energia d'Osona i Veterinaris Sense Fronteres (Osona)

Concert de Ruper Ordorika

CALDES DE MONTBUI, Dijous 5 d'abril

L'Ateneu El Centre ens porta un artista que és capaç d'emocionar com sap fer poca gent amb la seva música. Ruper Ordorika s'ha convertit en un referent indiscutible de la nova música basca a través de les seves cançons i, també, de les composicions basades en textos d'escriptors com Bernardo Atxaga i Joseba Sarrionandia, que tenen un gran poder evocador. 20:30h El Centre, Ateneu Democràtic i Progressista. Corredors de baix, i.

Més info: www.centredemocrati.cat

> MANIFESTACIONS · CONVOCATÒRIES

Dissabte 31 de març

Tanquem el centre nazi

12h Carrer Independència 333

Convoca: Unitat Contra el Feixisme

Més info: www.forafeixistesdelclot.wordpress.com

. L'ENTREVISTA

Tàrio Rubio EXCOMBATENT REPUBLICÀ, AUTOR DE 'VALLE DE LOS CAÍDOS Y LA REPRESIÓN FRANQUISTA'

“La memòria no es pot fer desaparèixer”

Tàrio Rubio desborda una energia extraordinària. Als seus 92 anys, continua reivindicant la justícia que el va empènyer, amb només disset anys, a combatre les tropes de Franco al front de Terol. Nascut al municipi de Les Useres (Castelló), recorda amb fermesa el seu pas per diferents presons i batallons de treball forçats, un dels quals va ser l'encarregat de fer la carretera d'accés al Valle de los Caídos, on va patir en carn pròpia la gana i una repressió ferotge. D'aquest periple, n'han sorgit els llibres 'Valle de los Caídos y la represión franquista', 'La tragèdia de l'exili republicà català' o 'Per les presons de Franco', reflexions manuscrites per interpretar aquell temps silenci i per encarar un futur que espera que ens retorni la República perduda.

Alex Romaguera
entrevista@setmanaridirecta.info

Què recorda de l'etapa republicana?

Ho vaig viure intensament, ja que el meu pare n'era molt, de republicà. Va permetre treure els privilegis als polítics de la CEDA i a l'Església catòlica, va establir la reforma agrària per evitar el monopoli dels grans latifundistes i, alhora, va reduir el nombre de militars, que es van acollir a la jubilació a canvi d'un salari. Tots aquests sectors van orquestrar l'alçament feixista del 36.

“La Constitució del 78 es va redactar amb la covardia de la transició”

Quan es va enrolar a l'exèrcit republicà?

Amb tan sols tretze anys, vaig prendre consciència dels drets que es podien perdre, tant els dels treballadors com els que havien conquerit les dones. Ja als disset anys, en plena guerra, vaig entrar a les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya (JSUC) del meu poble, Les Useres (Castelló). Aleshores, amb una colla d'amics, vam anar a Vila-real per oferir-nos com a combatents al front de Terol, però no ens hi van enviar fins a la primavera de 1938. Allà, em van ferir amb metralla de morter i, una vegada guarit, fent camí per la muntanya, vaig ser detingut amb altres companys, dos dels quals van ser afusellats allà mateix. Això em va dur a la Real Acadèmia Militar de Saragossa i, més tard, a les presons de Miranda del Ebro, Orduña (al País Basc) i Aranda del Duero, on els militars falangistes i els religiosos ens instruïen per “depurar” la nostra “mentalitat marxista-leninista”.

Què va passar aleshores?

El meu periple va continuar per les

presons de Burgos, la Model de València i, més tard, acabada la guerra, al centre penitenciari de Zamora, fins que vaig ser alliberat. Al cap d'uns mesos, algú em va delatar i em van tornar a tancar a la presó de Castelló, d'on vaig ser ex-carcerat al cap d'uns mesos. Llavors, el novembre de 1942, pensant que em cridaven per fer el servei militar, em van enviar a la caserna d'Arcos de Jalón, a la província de Sòria. Llavors, vaig ser obligat a fer treballs forçats a Cuelgamuros, on s'estava construint el mausoleu de Franco. Durant tres mesos, vam estar fent les carreteres que condueixen al Valle de los Caídos. No vaig tornar a casa fins l'any 1945. En total, vuit anys entre presons i camps de concentració.

Fins a la reforma democràtica, us vau mantenir actius?

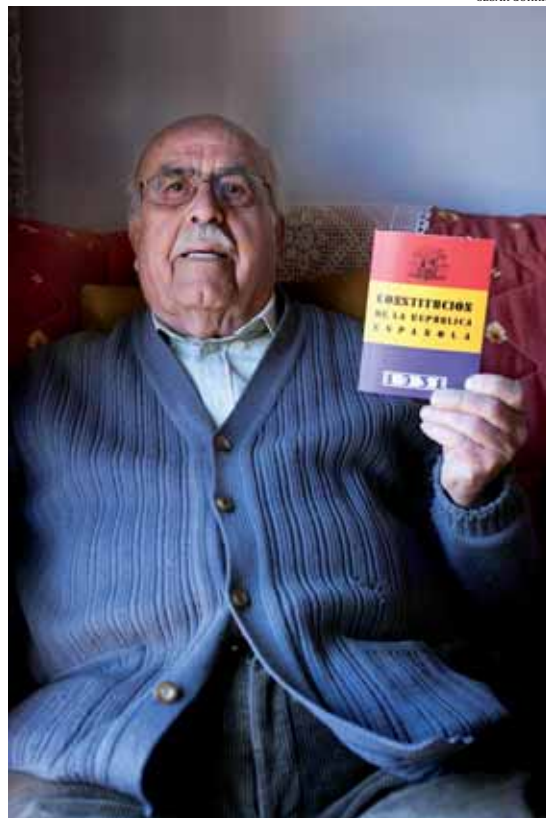
Amb companys del poble fèiem d'enllaç amb un grup de maquis del Baix Maestrat, a qui passàvem informació dels moviments de la Guàrdia Civil i dels feixistes. Quan ens van descobrir, vaig marxar a Catalunya ajudat per un amic i aprofitant que hi tenia família. Vaig trobar feina de paleta i de taxista, gràcies a la qual em vaig implicar al PSUC, que aleshores era clandestí.

Després, va arribar el pacte de la transició. Quina opinió en té?

Ha estat l'estafa més vergonyosa del món perquè, a més d'amnistiar els criminals feixistes, no va trencar amb el règim de Franco. Ho prova el fet que el PP i l'Església catòlica no hagin condemnat mai la dictadura, a banda que s'hagin homenatjat figures com Fraga o Samaranch o que s'hagin mantingut legalitzades la Falange i el sindicat Manos Limpias, el nom del qual apareix als ambients del Vaticà a l'època de Mussolini.

I amb el Valle de los Caídos, què en faria?

La memòria no es pot fer desaparèixer. Per tant, s'ha de mantenir l'espai, però amb una gran desinfecció religiosa, eliminant la creu i traient les despulles de Franco,

CÉSAR GÓRRIZ

l'únic criminal del món que presideix les matances que va fer. Això no passa ni amb Hitler, Mussolini o Pincohet. Caldria convertir el mausoleu en un Arxiu Nacional Històric per explicar el crim del franquisme. Per allí, hi van passar uns 20.000 presos, molts dels quals hi estan enterrats.

“Cal recuperar la solidaritat i que els líders la defensin, com va passar durant la República”

S'ha de reivindicar la legalitat republicana?

Ho hem de fer perquè la Constitució del 78 es va redactar amb la covardia de la transició. En lloc de fer-se amb caràcter provisional per ser revisada al cap d'uns anys, manté lleis del franquisme i una bandera i una monarquia imposa-

des per la força de les armes. Necessitem un referèndum per decidir quin tipus d'Estat volem. També cal jutjar els criminals franquistes, com ha fet l'Argentina amb el general Videla i altres militars responsables de la dictadura d'aquest país.

Amb el PP, creu que anem a pitjor?

Són els deixebles de Franco, similars als polítics de la CEDA i els grans latifundistes. Si tinguessin una mica d'humanitat, permetrien obrir les fosses per recuperar els desapareguts i anul·larien els judicis sumaríssims de la dictadura.

No és optimista pel que fa als anys venidors?

Si les coses no canvien, anem cap a un cataclisme. Potser no serà amb una repressió tan ferotge com abans, però encara hem de veure què passa a Alemanya, França, Itàlia o Espanya, on la dreta governa i s'estan perdent llibertats. Per això cal recuperar la solidaritat i que els líders la defensin, com va passar amb la República, durant la qual es consultava el poble i es defensava la democràcia des del carrer i des de les institucions.

. LA COLUMNA

Un jutge justifica la violència policial

Jordi Oriola i Folch
opinio@setmanaridirecta.info

56 persones van interposar una denúncia als caps polítics i polítics que el 27 de maig van enviar els antiavalots a desallotjar l'acampada de plaça de Catalunya. Havien estat agredides mentre protestaven assegudes pacíficament i valoraven l'atac rebut com a totalment injustificat. El fet que les forces de l'ordre siguin treballadors públics amb potestat d'utilitzar legalment la violència fa que l'acusació s'hagi de considerar molt seriosament, encara que estiguem relativament “acostumats” (ja és trist) a veure aquest tipus d'actuacions policials. Al jutge li va semblar que no n'hi havia per tant i va arxivar el cas perquè “l'actuació policial fou correcta i raonablement proporcionada”. Si voleu fer-vos

És imprescindible que quedin clares les regles de joc i impedir que siguin antidemocràtiques

una idea del que va passar podeu buscar al Youtube “Les comunicacions internes de la policia durant l'operatiu a plaça de Catalunya el 27-M”. Només perquè a Felip Puig no li agradi que la gent protesti contra l'*status quo*, no és motiu suficient per enviar antiavalots a agredir persones. No es condemna tant la violència? Doncs no es pot justificar alegrement! Si a la plaça la gent hagués representat una greu amenaça vers algú, la violència policial hagués pogut ser un últim recurs per evitar mals majors, però és totalment innacceptable utilitzar la violència legalitzada i pagada per tots perquè una protesta “molesti” els governants, i menys quan s'hi recorre a la primera de canvi, com estan acostumats a fer últimament. En el marc d'un increment progressiu de l'enfrontament polític entre les classes dirigents i la ciutadania, és imprescindible que quedin clares les regles de joc i impedir que siguin antidemocràtiques. Per això és tan important que es reobri el cas i que s'elevi la denúncia, si fa falta, a Estrasburg com vol aconseguir la campanya Som27m, que proposa que compreu bons de 10 o 50 euros per arribar als 30.000 euros necessaris. Ho farem possible entre tots?